

ગુજરાત રાજ્યના શિક્ષણવિભાગના પત્ર-કમાંક
મશબ/1219/ 245 / છ, તા. 18-3-2019 —થી મંજૂર

અર્થશાસ્ત્ર

ધોરણ 11



પ્રતિક્ષાપત્ર

ભારત મારો દેશ છે.
બધાં ભારતીયો મારાં ભાઈબહેન છે.
હું મારા દેશને ચાહું છું અને તેના સમૃદ્ધ અને
વૈવિધ્યપૂર્ણ વારસાનો મને ગર્વ છે.
હું સદાય તેને લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ.
હું મારાં માતાપિતા, શિક્ષકો અને વડીલો પ્રત્યે આદર રાખીશ
અને દરેક જણ સાથે સભ્યતાથી વર્તીશ.
હું મારા દેશ અને દેશબાંધવોને મારી નિષ્ઠા અર્પું છું.
તેમનાં કલ્યાણ અને સમૃદ્ધિમાં જ મારું સુખ રહ્યું છે.

રાજ્ય સરકારની વિનામૂલ્યે યોજના હેઠળનું પુસ્તક



ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ
'વિદ્યાયન', સેક્ટર 10-એ, ગાંધીનગર-382010

© ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, ગાંધીનગર
આ પાઠ્યપુસ્તકના સર્વ હક ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળને હસ્તક છે.
આ પાઠ્યપુસ્તકનો કોઈ પણ ભાગ કોઈ પણ રૂપમાં ગુજરાત રાજ્ય શાળા
પાઠ્યપુસ્તક મંડળના નિયામકની લેખિત પરવાનગી વગર પ્રકાશિત કરી શકાશે નહિ.

વિષય-સલાહકાર

ડૉ. કિરણ એમ. પંડ્યા

લેખન-સંપાદન

ડૉ. કાર્તિકીય એસ. ભહ (કન્વીનર)
ડૉ. આર. એમ. શર્મા
ડૉ. પીન્કી જે. દેસાઈ
ડૉ. ટેકપાલસિંહ પી. આનંદ
શ્રી ગૌતમભાઈ બી. વાણેલા
શ્રી સંજ્ય એલ. કામળિયા

સમીક્ષા

ડૉ. જયેન્દ્ર જે. ભહ
ડૉ. રોહિત જે. દેસાઈ
ડૉ. જગદીશ ભાવસાર
શ્રી પ્રદીપકુમાર જી. દવે
શ્રીમતી પુષ્પાભિન એસ. પટવર્ધન
શ્રી વિકમકુમાર એચ. ભહ
શ્રી મનીષભાઈ એસ. શાહ
શ્રી સરમણભાઈ કે. ગળથર
શ્રી અમૃતભાઈ ડી. પટેલ
શ્રી અનિલભાઈ વી. જોધી
શ્રી ઉમંગ એ. શુક્લ

ભાષાશુદ્ધિ

શ્રી છાયાબહિન એમ. પારેખ

સંયોજન

ડૉ. ચિરાગ એન. શાહ
(વિષય-સંયોજક : કોમર્સ)

નિર્માણ-સંયોજન

શ્રી હરેન શાહ
(નાયબ નિયામક : શૈક્ષણિક)

મુદ્રણ-આયોજન

શ્રી હરેશ એસ. લીભાચીયા
(નાયબ નિયામક : ઉત્પાદન)

પ્રસ્તાવના

રાષ્ટ્રીય અભ્યાસક્રમોના અનુસંધાનમાં ગુજરાત માધ્યમિક અને
ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષણ બોર્ડ નવા અભ્યાસક્રમો તૈયાર કર્યા છે. આ
અભ્યાસક્રમો ગુજરાત સરકાર દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવ્યા છે.

ગુજરાત સરકાર દ્વારા મંજૂર થયેલા ધોરણ 11, અર્થશાસ્ત્ર
વિષયના નવા અભ્યાસક્રમ અનુસાર તૈયાર કરવામાં આવેલું આ
પાઠ્યપુસ્તક વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ મૂકૃતાં મંડળ આનંદ અનુભવે છે.

આ પાઠ્યપુસ્તકનું લેખન તથા સમીક્ષા નિષ્ણાત શિક્ષકો અને
પ્રાધ્યાપકો પાસે કરાવવામાં આવ્યાં છે. સમીક્ષકોનાં સૂચનો અનુસાર
હસ્તપ્રતમાં યોગ્ય સુધારાવધારા કર્યા પછી આ પાઠ્યપુસ્તક પ્રસિદ્ધ
કરવામાં આવ્યું છે.

પ્રસ્તુત પાઠ્યપુસ્તકને રસપ્રદ, ઉપયોગી અને ક્ષતિરહિત
બનાવવા માટે મંડળે પૂરતી કાળજી લીધી છે. તેમ છતાં શિક્ષણમાં
રસ ધરાવનાર વ્યક્તિઓ પાસેથી પાઠ્યપુસ્તકની ગુણવત્તા વધારે
તેવાં સૂચનો આવકાર્ય છે.

અવંતિકા સિંધ (IAS)

નિયામક

તા. : 14-03-2019

કાર્યવાહક પ્રમુખ

ગાંધીનગર

પ્રથમ આવૃત્તિ : 2016, પુનઃમુદ્રણ : 2017, 2018, 2019

પ્રકાશક : ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, 'વિદ્યાયન', સેક્ટર 10 -એ, ગાંધીનગર વતી અવંતિકા સિંધ, નિયામક

મુદ્રક :

મૂળભૂત ફરજો

ભારતના દરેક નાગરિકની ફરજ નીચે પ્રમાણે રહેશે :*

- (ક) સંવિધાનને વફાદાર રહેવાની અને તેના આદર્શો અને સંસ્થાઓનો, રાષ્ટ્રધ્વજનો અને રાષ્ટ્રગીતનો આદર કરવાની;
- (ખ) આજાદી માટેની આપણી રાષ્ટ્રીય લડતને પ્રેરણા આપનારા ઉમદા આદર્શને હૃદયમાં પ્રતિષ્ઠિત કરવાની અને અનુસરવાની;
- (ગ) ભારતનાં સાર્વભૌમત્વ, એકતા અને અખંડિતતાનું સમર્થન કરવાની અને તેમનું રક્ષણ કરવાની;
- (ઘ) દેશનું રક્ષણ કરવાની અને રાષ્ટ્રીય સેવા બજાવવાની હાકલ થતાં, તેમ કરવાની;
- (ય) ધાર્મિક, ભાષાકીય, પ્રાદેશિક અથવા સાંપ્રદાયિક ભેદોથી પર રહીને, ભારતના તમામ લોકોમાં સુમેળ અને સમાન બંધુત્વની ભાવનાની વૃદ્ધિ કરવાની, સ્ત્રીઓના ગૌરવને અપમાનિત કરે તેવા વ્યવહારો ત્યજ દેવાની;
- (ય) આપણી સમન્વિત સંસ્કૃતિના સમૃદ્ધ વારસાનું મૂલ્ય સમજ તે જાળવી રાખવાની;
- (જ) જંગલો, તળાવો, નદીઓ અને વન્ય પશુપક્ષીઓ સહિત કુદરતી પર્યાવરણનું જતન કરવાની અને તેની સુધારણા કરવાની અને જીવો પ્રત્યે અનુકૂળ રાખવાની;
- (ઝ) વૈજ્ઞાનિક માનસ, માનવતાવાદ અને જિજાસા તથા સુધારણાની ભાવના કેળવવાની;
- (ટ) જાહેર મિલકતનું રક્ષણ કરવાની અને હિંસાનો ત્યાગ કરવાની;
- (થ) રાષ્ટ્ર પુરુષાર્થ અને સિદ્ધિનાં વધુ ને વધુ ઉન્નત સોપાનો ભણી સતત પ્રગતિ કરતું રહે એ માટે વૈયક્તિક અને સામૂહિક પ્રવૃત્તિનાં તમામ ક્ષેત્રે શ્રેષ્ઠતા હાંસલ કરવાનો પ્રયત્ન કરવાની;
- (ડ) ભાતા-પિતા અને વાલીએ 6 વર્ષથી 14 વર્ષ સુધીની વયના પોતાના બાળક અથવા પાલ્યને શિક્ષણની તકો પૂરી પાડવી.

* ભારતનું સંવિધાન : કલમ 51-ક

અનુક્રમણિકા

1. અર્થશાસ્ત્ર : વિષય-પ્રવેશ	1
2. મૂળભૂત ઘ્યાલો અને સંકલ્પનાઓ	11
3. માંગ	20
4. પુરવઠો	35
5. આવક અને ખર્ચના ઘ્યાલો	46
6. બજાર	63
7. ભારતીય અર્થતંત્ર	76
8. આર્થિક સુધારાઓ	86
9. રાષ્ટ્રીય આવક	94
10. અંદાજપત્ર	106
11. આર્થિક વિચારો	121
● વિદ્યાર્થીઓને કરાવી શકાય તેવી પ્રવૃત્તિઓ	135
● આલેખ, આકૃતિઓની યાદી	135



- પ્રસ્તાવના
- 1.1 અર્થશાસ્ત્રનો અર્થ
 - 1.2 અર્થશાસ્ત્રનું ભારતીય ચિંતન
 - 1.3 પદ્ધિમમાં અર્થશાસ્ત્રનો ઉદ્ભબ અને વિકાસ
 - એડમ સ્મિથે આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા
 - માર્શલે આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા
 - રોબિન્સે આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા
 - સેમ્યુઅલસને આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા
 - 1.4 આર્થિક પ્રવૃત્તિ અને બિનઆર્થિક પ્રવૃત્તિ
 - 1.5 એકમલકી અર્થશાસ્ત્ર અને સમગ્રલકી અર્થશાસ્ત્ર
 - 1.6 આર્થિક માહિતીની રજૂઆત
 - 1.7 આંકડાકીય માહિતીનું મહત્વ
 - 1.7.1 સિદ્ધાંતોની આધારભૂતતામાં વધારો થાય છે
 - 1.7.2 દશા અને હિસાનાં વલણો જાણવા માટે
 - 1.7.3 તુલનાત્મક અભ્યાસ માટે
 - 1.7.4 સંકષિપ્તમાં રજૂઆત માટે
 - 1.8 આંકડાકીય માહિતીને આકૃતિ-આલેખમાં રજૂ કરતી વખતે ધ્યાનમાં રાખવાની બાબતો
 - 1.8.1 વિશ્વસનીય પ્રાન્તિક્ષણ
 - 1.8.2 સ્વતંત્ર અને પરતંત્ર ચલ
 - 1.8.3 સ્કેલમાપની પસંદગી કરવી
 - 1.9 આંકડાકીય માહિતીની આકૃતિ કે આલેખમાં રજૂઆત
 - 1.9.1 સ્તંભ-આકૃતિ
 - 1.9.2 પાસપાસેની સ્તંભ-આકૃતિ
 - 1.9.3 વૃતાંશ આકૃતિ
 - 1.10 અર્થશાસ્ત્ર વિષયનું મહત્વ
 - 1.10.1 વ્યાવહારિક મહત્વ
 - 1.10.1.1 આંતરરાષ્ટ્રીય ઘટનાઓ
 - 1.10.1.2 ઐતિહાસિક ઘટનાઓ
 - 1.10.2 આર્થિક મહત્વ
 - 1.10.2.1 રોજબરોજના વક્તિગત નિર્ણયો માટે
 - 1.10.2.2 સરકારની નીતિઓને સમજવા માટે
 - 1.10.3 વ્યાવસાયિક મહત્વ

પ્રસ્તાવના (Introduction)

માનવી બુદ્ધિશાળી પ્રાણી છે. તેથી તે પોતાની આસપાસની પરિસ્થિતિનું વિશ્લેષણ કરી શકે છે અને વર્ગીકરણ કરી શકે છે. માનવજીવન સુખરૂપ ચાલે તે માટે તેણે વ્યવસ્થાઓ ઊભી કરી છે. જેમને સમજાજવ્યવસ્થા, રાજ્યવ્યવસ્થા અને અર્થવ્યવસ્થા. આ વ્યવસ્થાઓને સમજાવવા માટે, તેને પેઢી દર પેઢી ચલાવવા માટે તથા વ્યવસ્થામાં ઊભા થાત પ્રશ્નો અને સમસ્યાઓના ઉકેલ માટે માણસે વિવિધ શાસ્ત્રોની રચના કરી છે.

આદ્યુગમાં માણસ કેટલાક પ્રશ્નો અને સમસ્યાઓનો ઉકેલ લડાઈ કે યુદ્ધ દ્વારા લાવતો પણ સમજાણના વિકાસ સાથે તે સમસ્યાઓનો ઉકેલ શાસ્ત્રો દ્વારા, બુદ્ધિપૂર્વકની ગણતરીઓ દ્વારા લાવતો થયો. અર્થશાસ્ત્ર આ રીતે માનવીની આર્થિક સમસ્યાઓના ઉકેલ માટે તથા માનવીના આર્થિક વર્તનનો અભ્યાસ કરતું શાસ્ત્ર છે.

1.1 અર્થશાસ્ત્રનો અર્થ (Meaning of Economics)

અર્થશાસ્ત્ર શબ્દનો સાદો અર્થ છે ‘અર્થ’નું શાસ્ત્ર. સંસ્કૃત શબ્દ ‘અર્થ’ પરથી આ શબ્દ ઊતરી આવ્યો છે. સંસ્કૃતમાં ‘અર્થ’ શબ્દના અનેક અર્થ છે. જેમાંનો એક છે ‘ઉદેશ્ય’ - ‘કશુંક મેળવવું’ જે આધુનિક ‘આર્થિક’ અર્થ સાથે વધારે સુસંગત છે.

અંગ્રેજ શબ્દ Economics ગ્રીક શબ્દ Oikonomos પરથી ઊતરી આવ્યો છે. પ્રાચીન ગ્રીસમાં ધરવખરી, સરસામાન કે જે વક્તિગત માલિકીનો હોય છે તેને Oikos કહેતા અને આ ધરના સરસામાનનું વ્યવસ્થાપન કરવાની રીતને Nomos કહેતા.

1.2 અર્થશાસ્ત્રનું ભારતીય ચિંતન (Economics in Indian Thought)

ભારતમાં સભ્યતા અને સંસૂક્તિનો ઇતિહાસ આશારે પાંચ હજાર વર્ષથી પણ વધુ વર્ષ જૂનો છે. માટે જ ભારતીય તત્ત્વચિંતનમાં માનવજીવનનાં વિવિધ પાસાંનો અભ્યાસ અને માર્ગદર્શન જોવા મળે છે.

ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ આ ચાર પુરુષાર્થ છે જે માણસે કરવાના હોય છે. માનવજીવનના આ ચાર મુખ્ય ઉદેશ્ય છે. જેમાંથી ‘અર્થ’ માટે કરવામાં આવતી પ્રવૃત્તિ સાથે અર્થશાસ્ત્રને લેવાદેવા છે.

‘કશુંક મેળવવાની’ અપેક્ષા સાથે થતી પ્રવૃત્તિ એ ‘અર્થપૂર્ણ’ પ્રવૃત્તિ છે. જીવનનિર્વાહ અને ભौતિક સુખની પ્રાપ્તિ માટે અર્થોપાર્જન કરવું (આવક મેળવવી) તે માણસનું કર્તવ્ય છે. આશારે

2500 વર્ષ પહેલાં ‘અર્થશાસ્ત્ર’ નામના પોતાના પુસ્તકમાં કૌટિલ્યે કે જેમનું બીજું નામ ચાણક્ય છે. તેમણે માનવીની આર્થિક પ્રવૃત્તિ માટેનું ચિંતન રજૂ કર્યું હતું. આ સંદર્ભમાં કૌટિલ્યના મતે ‘મનુષ્યની વૃત્તિ અર્થ છે, મનુષ્યના વસવાટવાળી ભૂમિ અર્થ છે તેવી પૃથ્વીના લાભ-પાલનના ઉપાયો દર્શાવતું શાસ્ત્ર એટલે અર્થશાસ્ત્ર.’

ભારતીય ચિંતનમાં માનવકલ્યાણનો સમગ્રતયા વિચાર થતો હતો. આર્થિક પ્રવૃત્તિ પણ માત્ર ‘અર્થ’ કેન્દ્રિત ન રહેતાં નૈતિક આધારો સાથે સમગ્ર માનવકલ્યાણને ધ્યાનમાં રાખીને થાય છે. માટે જ ચાણક્યના અર્થશાસ્ત્રમાં નીતિશાસ્ત્રની પણ અસર છે. વળી, ચાણક્યના મોટા ભાગના આર્થિક વિચારોમાં જાહેર અને સામૂહિક વર્તનવાળી આર્થિક પ્રવૃત્તિ જ કેન્દ્રસ્થાને છે. ખાસ તો રાજશાહી રાજ્ય-વ્યવસ્થા અને કુષ્ઠપ્રધાન અર્થ-વ્યવસ્થાને ધ્યાનમાં રાખીને આર્થિક બાબતોનું માર્ગદર્શન કૌટિલ્યે રજૂ કર્યું હતું.

1.3 પશ્ચિમમાં અર્થશાસ્ત્રનો ઉદ્ભબ અને વિકાસ (Formal Development of Economics as a Science in the West)

તત્વચિંતક એરિસ્ટોટેલે Oeconomica નામનું પુસ્તક લખેલું અને આર્થિક ચિંતન રજૂ કર્યું હતું, પણ ઔદ્ઘોગિક કાંતિ બાદ જેમ ઉદ્ઘોગકોને સૂક્ષ્મ શ્રમ-વિભાજન થયું અને વિશિષ્ટીકરણ થયું (કોઈ એક કામ એક જ વ્યક્તિ દ્વારા થાય અને તેમાં જ તે કુશળતા મેળવે) તેમ જ્ઞાનનાં ક્ષેત્રોમાં અભ્યાસ અને સંશોધનમાં પણ વિશિષ્ટીકરણ થયું. ભौતિકવિજ્ઞાનોની જેમ સમાજવિજ્ઞાનનો અને માનવવર્તનનો અભ્યાસ કરતાં શાસ્ત્રોમાં પણ વિશિષ્ટીકરણ થયું તથા અભ્યાસની પદ્ધતિ માત્ર તર્ક કે કલ્યાના આધારિત ન રહેતાં, પ્રયોગ અને ચકાસણી આધારિત વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી અભ્યાસ શરૂ થયા, એટલે અત્યાર સુધી માનવીના આર્થિક વર્તનનો રાજ્યશાસ્ત્ર અને નીતિશાસ્ત્ર કે તત્વચિંતનના ભાગરૂપે અભ્યાસ થયો હતો. તેનો સ્વતંત્ર વિષય તરીકે અભ્યાસ શરૂ થયો.

ઔદ્ઘોગિક કાંતિને કારણે મોટાં યંત્રો, મોટા પાયે ઉત્પાદન, આર્થિક સત્તાનું કેન્દ્રીકરણ અને જંગી મૂડીરોકાણને પરિણામે એક નવી જ આર્થિક-સામાજિક વ્યવસ્થા ઊભી થઈ. આ સંદર્ભ ‘કોઈ પણ દેશની આર્થિક સંપત્તિમાં વધારો થવાનાં કારણો શું હોઈ શકે?’ આ પ્રશ્ન પર ઉંડા ચિંતન બાદ 1776માં એડમ સિમ્બે અર્થશાસ્ત્રનું સ્વતંત્ર ચિંતન રજૂ કરતું પુસ્તક રજૂ કર્યું.

“An Enquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations” જે ટૂંકમાં ‘વેલ્થ ઓફ નેશન્સ’ તરીકે પ્રચ્ચાર થયું. આ પુસ્તકને લીધે જ અર્થશાસ્ત્રનો સ્વતંત્ર અને વૈજ્ઞાનિક ટબે અભ્યાસ શરૂ કરવાનું બહુમાન એડમ સિમ્બને મળ્યું છે.

એડમ સિમ્બે આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા : અર્થશાસ્ત્ર એ સંપત્તિનું શાસ્ત્ર છે. તેઓ માને છે કે, ‘ઉત્પાદક શ્રમ દ્વારા ઉત્પન્ન થયેલા ભૌતિક સંપત્તિના ઉત્પાદન-વપરાશ અને વિનિમયનો અભ્યાસ કરતું શાસ્ત્ર એટલે અર્થશાસ્ત્ર.’

એડમ સિમ્બે અર્થશાસ્ત્રને સામાજિક વિજ્ઞાનનો દરજાનો આધ્યો. કારણ કે તે એક બાજુ ‘માનવી’ના આર્થિક વર્તનનો અભ્યાસ કરે છે તો બીજી બાજુ તેની અભ્યાસ પદ્ધતિ વૈજ્ઞાનિક છે. એડમ સિમ્બે માનવીના આર્થિક વર્તનનો સ્વતંત્ર રીતે અભ્યાસ કરવાનું શરૂ કર્યું અને નીતિશાસ્ત્રને આર્થિક અભ્યાસથી દૂર રાખ્યું. એડમ સિમ્બે પોતાના પુસ્તક “વેલ્થ ઓફ નેશન્સમાં” આમ તો માનવકલ્યાણની વાત કરી જ છે.

માર્શલે આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા : 1890માં આલ્ફેડ માર્શલે પોતાના પુસ્તક “Principles of Economics” માં અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા આપતાં કહ્યું કે, ‘અર્થશાસ્ત્ર માણસની રોજિંદી જિંગ્લિના આર્થિક વ્યવહારોનો અભ્યાસ કરે છે. જેમાં તે ભૌતિક ચીજવસ્તુના વપરાશથી સુખાકારી મેળવવાનો કેવી રીતે પ્રયાસ કરે છે તેનું વિશ્લેષણ કરે છે. જોકે માર્શલ માત્ર ભૌતિક અને માપી શકાય તેવી વસ્તુઓના વપરાશની જ વાત કરે છે. તેથી માર્શલની આ વ્યાખ્યા ટીકાનો ભોગ બની. આમ ઇતાં માર્શલે અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસમાં માનવીને કેન્દ્રસ્થાને મૂક્યો તે બાબત અગત્યની છે.’

રોબિન્સે આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા : કોઈ પણ શાસ્ત્ર અંતે તો માનવજીવનના કોઈ મૂળભૂત પ્રશ્ન કે સમસ્યાઓનો ઉકેલ શોધવાનો પ્રયત્ન કરતું હોય છે. માનવજીવનમાં આર્થિક બાજુએ અગત્યનો પ્રશ્ન એ છે કે, વૈકલ્પિક ઉપયોગવાળાં મર્યાદિત સાધનોનો અમર્યાદિત જરૂરિયાતો સાથે મેળ કેવી રીતે બેસાડે છે તેની વર્તણૂકનો અભ્યાસ કરતું વિજ્ઞાન છે?

1931માં લાયોનલ રોબિન્સે પોતાના પુસ્તક, “Nature and Significance of Economics”માં અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા આપી કે, ‘Economics is the Science which studies human behaviour as a relationship between ends and scarce means which have alternative uses.’, ‘અર્થશાસ્ત્ર એ માણસ પોતાની જરૂરિયાતો અને વૈકલ્પિક ઉપયોગવાળાં ધરાવતાં સાધનો વચ્ચે કેવી રીતે મેળ બેસાડે છે તેની વર્તણૂકનો અભ્યાસ કરતું વિજ્ઞાન છે.’

માનવીની જરૂરિયાતો અમર્યાદિત છે. વળી, તે વારંવાર ઉદ્ભવે છે. આનાથી વિરુદ્ધ આ જરૂરિયાતો સંતોષવાનાં સાધનો મર્યાદિત છે અને વૈકલ્પિક ઉપયોગ ધરાવે છે. હવે આ સમસ્યાના સંદર્ભ અર્થશાસ્ત્રનું કામ એ અછતવાળાં સાધનોનો કેવી રીતે ઉપયોગ થાય કે જેનાથી માણસની વધુમાં વધુ જરૂરિયાત સંતોષથાય તેનું માર્ગદર્શન કરવાનું છે.

રોબિન્સે અર્થશાસ્ત્રને વાસ્તવલક્ષી વિજ્ઞાન તરીકે રજૂ કર્યું છે. તે માનવીના આર્થિક વર્તનનો અભ્યાસ કરતું શાસ્ત્ર છે. રોબિન્સ માને છે કે, ‘અર્થશાસ્ત્ર શું છે ?’ તેનો અભ્યાસ કરે છે, ‘શું હોવું જોઈએ ?’ તેવી નૈતિક બાબતોનો અભ્યાસ કરતું નથી. આ અર્થમાં તે વાસ્તવલક્ષી શાસ્ત્ર છે. આદર્શવાદી શાસ્ત્ર નથી.

સેમ્યુઅલસને આપેલ અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા : ‘Economics is the study of how society uses scarce resources to produce valuable commodities and distribute them among different people.’ ‘સમાજ કેવી રીતે પોતાનાં અછતવાળાં સાધનો દ્વારા અગત્યની જરૂરિયાતોનું ઉત્પાદન કરે છે અને જુદા-જુદા લોકો વચ્ચે વહેંચે છે. તેનો અર્થશાસ્ત્ર અભ્યાસ કરે છે,’(1947) એટલે સેમ્યુઅલસન સમાજની પસંદગીઓ અને વહેંચણીના મુદ્દાને અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસકોરમાં મહત્વનું સ્થાન આપે છે.

આમ, અર્થશાસ્ત્રની વિવિધ વ્યાખ્યાઓ પરથી આ પ્રમાણેના મુદ્દા મહત્વના બને છે : (1) ‘અર્થશાસ્ત્ર એ માનવીના આર્થિક વર્તનનો અભ્યાસ કરતું શાસ્ત્ર છે. (2) તે વાસ્તવદર્શી છે. (3) તેની અભ્યાસ પદ્ધતિ વૈજ્ઞાનિક છે. – માટે તે સામાજિક વિજ્ઞાન છે.’

1.4 આર્થિક પ્રવૃત્તિ અને બિનઆર્થિક પ્રવૃત્તિ (Economic Activity and Non-Economic Activity)

માણસ સતત પ્રવૃત્તિશીલ છે. તે દિવસ દરમિયાનમાં અનેક પ્રવૃત્તિ કરે છે. મંદિરે દર્શન કરવા જાય, મિત્રોને મળે, દુકાને બેસે, રાજકીય ચર્ચાઓ કરે, ટી.વી. કે ફિલ્મ જુએ વગેરે. અર્થશાસ્ત્ર માણસની બધી જ પ્રવૃત્તિઓનો અભ્યાસ નથી કરતું, પરંતુ તે માનવીની આર્થિક પ્રવૃત્તિનો જ અભ્યાસ કરે છે. માટે અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસની શરૂઆતમાં આર્થિક પ્રવૃત્તિનો અર્થ સમજવો જરૂરી છે.

આર્થિક પ્રવૃત્તિનો અર્થ : ‘માણસ પોતાની જરૂરિયાતો સંતોષવાના હેતુસર, વસ્તુઓ અને સેવાઓના વિનિમય માટે આવક મેળવવાની કે ખર્ચ કરવાની જે પ્રવૃત્તિ કરે છે તે આર્થિક પ્રવૃત્તિ છે.’ આર્થિક પ્રવૃત્તિમાં ત્રણ બાબતો મહત્વની છે : આવક, ખર્ચ અને વિનિમય, એટલે આર્થિક વિનિમયો માટે આવક-પ્રાપ્તિ કે ખર્ચ કરવાની પ્રવૃત્તિ એટલે આર્થિક પ્રવૃત્તિ. ટૂંકમાં જરૂરિયાતોના સંતોષ માટે વસ્તુઓ કે સેવાઓ મેળવવા આવક-પ્રાપ્તિ કે ખર્ચ કરવાની પ્રવૃત્તિ એટલે આર્થિક પ્રવૃત્તિ.

બિનઆર્થિક પ્રવૃત્તિનો અર્થ : જે પ્રવૃત્તિનો ઉદ્દેશ્ય આવક મેળવવા, ખર્ચ કરવાનો અને વિનિમયનો નથી, તે સિવાયનો છે તે પ્રવૃત્તિ બિનઆર્થિક છે.

દા.ત., દયા, માયા, પ્રેમ જેવી લાગણીઓથી પ્રેરાઈને થયેલી પ્રવૃત્તિ બિનઆર્થિક છે.

જે પ્રવૃત્તિમાં માત્ર આવક કે માત્ર ખર્ચ હોય અને વિનિમય ન હોય તે પ્રવૃત્તિ બિનઆર્થિક છે. દા.ત., દાન આપવાની પ્રવૃત્તિ.

અહીં ખર્ચ થાય છે પણ સામે પ્રત્યક્ષ રીતે કશું મળતું નથી.

આ વ્યાખ્યા પરથી એમ તારવી શકાય કે, વ્યક્તિ કશુંક મેળવવાની આશા સાથે, લાભ અને ગેરલાભની તુલના સાથે જે પ્રવૃત્તિઓ કરે છે તે આર્થિક પ્રવૃત્તિ છે. જેમાં વિનિમય થવો જરૂરી છે. આર્થિક પ્રવૃત્તિની સ્પષ્ટ સમજ માટે નીચેનાં ઉદાહરણો જુઓ :

- (1) હોટલમાં જઈને જમવું. (ખર્ચ કરીને જરૂરિયાત સંતોષવી.)
- (2) થિયેટરમાં જઈને ફિલ્મ જોવી. (ખર્ચ કરીને મનોરંજન મેળવવું.)
- (3) ખેતરમાં જઈને મહેનત કરવી. (શ્રમ કરીને ઉત્પાદન મેળવવું.)
- (4) શાળામાં બાળકોને ભણાવી પગાર મેળવવો. (સેવા આપીને આવક મેળવવી.)

આમ, માણસની અનેક જરૂરિયાતો છે. આ જરૂરિયાતો પૂરી કરવા માટે જે વસ્તુઓ કે સેવાઓની જરૂર પડે છે તે મેળવવા માટે કંઈ તો વસ્તુ કે સેવા આપવી પડે છે અથવા નાણાં આપવા પડે છે અને આ બદલામાં આપવાની વસ્તુ, સેવા કે નાણાં મેળવવા માટે આપણી પાસે જે વસ્તુ, સેવા, શ્રમ છે તે આપવા પડે છે. દા.ત., ખેડૂતને મોટરસાઈકલની જરૂરિયાત છે. મોટરસાઈકલ મેળવવા

માટે નાણાંની જરૂર પડે માટે ખેડૂત ખેતરમાં મહેનત કરી શ્રમ દ્વારા અનાજ ઉગાડે છે. અનાજ વેચીને નાણાં મેળવે છે અને આ નાણાં દ્વારા મોટરસાઈકલ મેળવે છે. આવું જ અધિનેતા, શિક્ષક, વકીલ, મૂરીપત્રિ બધા જ કરે છે અને આ કશુંક મેળવવા માટે આવક પ્રાપ્ત કરવાની કે ખર્ચ કરવાની પ્રવૃત્તિ એ આર્થિક પ્રવૃત્તિ છે. વિદ્યાર્થીમિત્રો, તમે શિક્ષણ મેળવો છો તે પણ આર્થિક પ્રવૃત્તિ છે. કારણ તમે શિક્ષણ દ્વારા ડિગ્રી, ડિગ્રી દ્વારા નોકરી, નોકરી દ્વારા પગાર દ્વારા જરૂરિયાતો સંતોષવા માગો છો.

1.5 એકમલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર અને સમગ્રલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર (Microeconomics and Macroeconomics)

અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસ અને વિશ્લેષણના ક્ષેત્રની રીતે બે ભાગ પડે છે. જે અભ્યાસમાં અર્થતંત્રના એકમોનો અભ્યાસ થાય છે. તે એકમલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર છે અને જે અભ્યાસમાં અર્થતંત્રના સમગ્ર ક્ષેત્રનો અભ્યાસ થાય તે સમગ્રલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર કહેવાય છે.

અર્થશાસ્ત્રમાં માંગના અભ્યાસમાં વિશ્લેષણનું એકમ ગ્રાહક છે. પુરવઠાના અભ્યાસમાં પેઢી એ વિશ્લેષણનું એકમ છે. વપરાશનો એકમ વસ્તુ કે સેવા છે. શ્રમ-બજારમાં શ્રમ એકમ છે. જ્યાં આ એકમના વર્તનનો અભ્યાસ થાય, જ્યાં સીમાંતની ગણતરી થાય એ અભ્યાસ એકમલક્ષી છે. આવા અભ્યાસનું કેન્દ્રભિંદુ એકમ હોય છે, જ્યારે સમગ્રલક્ષી અભ્યાસ સમાચિનો અભ્યાસ કરે છે. દા.ત., કુલ રોજગારી, રાષ્ટ્રીય આવક, વસ્તી વગેરે અર્થતંત્રના સમગ્રલક્ષી ઘ્યાલો છે.

વસ્તુની કિંમત અને તેના નિર્ધારણનો અભ્યાસ, પેઢીની સમતુલાનો અભ્યાસ, શ્રમિકની સીમાંત ઉત્પાદકતાના આધારે વેતન-નિર્ધારણ - આ બાબતો એકમલક્ષી અભ્યાસ દર્શાવે છે. જ્યારે, અર્થતંત્રમાં સમગ્ર ભાવ-સપાટીનું નિર્ધારણ નાણાંના મૂલ્યનો અભ્યાસ, રાષ્ટ્રીય આવકની ગણતરી તેમજ બેકારી, ગરીબી, વસ્તી જેવી રાષ્ટ્રીય સમસ્યાઓનો અભ્યાસ સમગ્રલક્ષી અર્થશાસ્ત્રમાં થાય છે.

એકમલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર ગ્રાહક, પેઢી, શ્રમિક જેવા આર્થિક એકમોને નિર્જય કરવામાં મદદરૂપ થાય છે. તેમના આર્થિક વર્તનને સમજવામાં ફાળો આપે છે. જ્યારે સમગ્રલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર સરકારને આર્થિકનીતિ ઘડવામાં, આર્થિક સંસ્થાઓને નિર્ણયો લેવામાં મદદ કરે છે.

યાદ રહે એકમલક્ષી અને સમગ્રલક્ષી એ બે ભાગ અભ્યાસ અને વિશ્લેષણના હેતુ નક્કી કરવા પૂરતા જ છે. બાકી એકમલક્ષી અભ્યાસો પરથી સમગ્રલક્ષી નીતિ ઘડવામાં મદદ મળી શકે છે અને સમગ્રલક્ષી નીતિની એકમ પર પડેલી અસરોનો અભ્યાસ પણ થઈ શકે છે.

1.6 આર્થિક માહિતીની રજૂઆત (Presentation of Information in Economics)

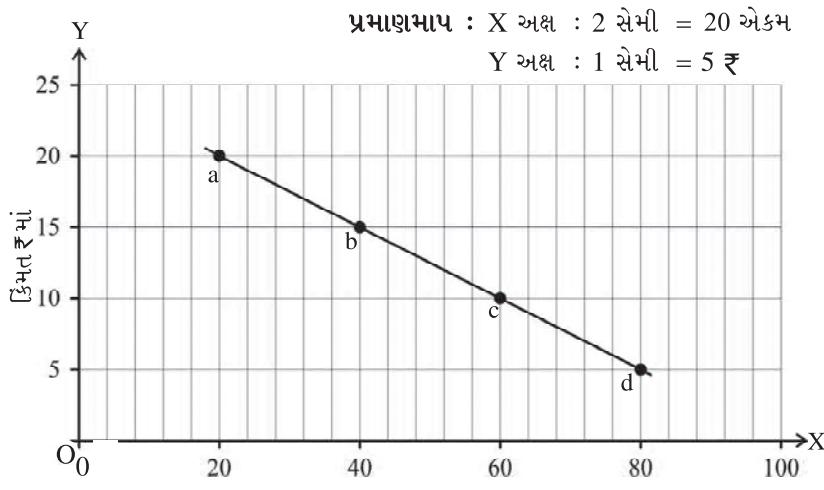
આર્થિક અભ્યાસોમાં સિદ્ધાંત કે માહિતીની રજૂઆત ત્રાણ રીતે થાય છે :

(1) ભાષા દ્વારા વર્ણનાત્મક રીતે (2) આંકડાઓ દ્વારા (3) આફ્ટુતી દ્વારા (પ્રતિકાત્મક રીતે)

(1) જેમકે, માંગના નિયમમાં આપણે સમજુશું કે, ‘વસ્તુની કિંમતમાં ઘટાડો થવાથી વસ્તુની માંગમાં વિસ્તરણ થાય છે.’ - આ થઈ ભાષા દ્વારા વર્ણનાત્મક રજૂઆત. આ જ વાત આંકડામાં નીચે મુજબ રજૂ થાય છે :

કિંમત (₹)	માંગ (એકમમાં)
20	20
15	40
10	60
5	80

આંકડામાં પણ એ જ
બાબત સ્પષ્ટ થાય છે
કે કિંમત ઘટતાં માંગનું
વિસ્તરણ થાય છે.



1.1 માહિતીની આકૃતિમાં રજૂઆત

1.7 આંકડાકીય માહિતીનું મહત્વ (Importance of Statistical Information)

આર્થિક રજૂઆતોમાં આંકડાકીય માહિતીનું મહત્વ નીચે મુજબ છે :

1.7.1 સિદ્ધાંતોની આધારભૂતતામાં વધારો થાય છે : અર્થશાસ્ત્રમાં બે આર્થિક ચલ વચ્ચેના કાર્યકારણના સંબંધને દર્શાવે છે. અર્થશાસ્ત્રની તમામ રજૂઆતો તાર્કિક હોય છે. ‘જો અને તો’ના સ્વરૂપમાં તે રજૂ થાય છે અને ધારેલી પરિસ્થિતિમાં જ તે વધારે સાચી પડે છે અને તાર્કિક રજૂઆતોને વધારે આધારભૂત રીતે રજૂ કરવા માટે આંકડાકીય માહિતીઓ ઉપયોગી છે.

દા.ત., વરસાદ અને ખેત-ઉત્પાદન વચ્ચેનો સંબંધ, કિમત અને માંગ વચ્ચેનો સંબંધ, નફા અને ઉત્પાદન વચ્ચેનો સંબંધ આંકડાકીય આધાર સાથે રજૂ થાય તો વધારે વિશ્વસનીય બને છે અને સિદ્ધાંત વ્યવહારમાં પણ સાચો જ છે કે કેમ તે તપાસી શકાય છે.

1.7.2 દશા અને દિશાનાં વલણો જાળવા માટે : સમગ્ર અર્થતંત્ર કે તેના કોઈ એક ક્ષેત્રનાં વલણો કયા પ્રકારના છે, કઈ દિશામાં છે તે આંકડાઓ દ્વારા જાણી શકાય છે.

દા.ત., રાખ્યીય આવકમાં ખેતીના હિસ્સાનું પ્રમાણ ઘટતું જાય છે. ભારતની આયાતોમાં વધારો થઈ રહ્યો છે. અર્થતંત્રમાં નાણા-પુરવઠો વધી રહ્યો છે. તે વલણો આંકડાઓ દ્વારા જ જાણી શકાય છે. આંકડા દશા અને દિશા બંને દર્શાવે છે. અર્થતંત્ર કઈ દિશામાં જઈ રહ્યું છે. કયા દેશ સાથે તેના આર્થિક વ્યવહારો વધી રહ્યા છે. કયા ક્ષેત્રમાં ઉત્પાદન વધી રહ્યું છે. ક્યું ક્ષેત્ર રોજગારી આપી રહ્યું છે. આ તમામ દિશા આંકડાકીય માહિતી પરથી જાણી શકાય છે.

1.7.3 તુલનાત્મક અભ્યાસ માટે : આંકડાકીય માહિતીનો ઉપયોગ તુલનાત્મક અભ્યાસ માટે ખૂબ ઉપયોગી સાબિત થાય છે. સ્થળ અને સમયની રીતે તુલના આંકડાઓ દ્વારા જ થાય છે. ભારતમાં જ 1951ની તુલનામાં 2015માં આપણે ત્યાં આર્થિકક્ષેત્રે કેટલા પ્રમાણમાં ફેરફાર થયા તથા દુનિયામાં અમેરિકા, ચીન, બ્રિટનની તુલનામાં આપણે કયા હીએ તે જાળવા આંકડાકીય રજૂઆત અગત્યની બને છે.

1.7.4 સંક્ષિપ્તમાં રજૂઆત માટે : આર્થિક અભ્યાસોમાં લાંબાં વર્ષનો કરતા આર્થિક બાબતોની સંક્ષિપ્ત અને પ્રતિકાત્મક રજૂઆત માટે આંકડાકીય માહિતી અને આલેખો ખૂબ મહત્વના છે. સામાન્ય માણસ પણ સમજી શકે તે રીતે રજૂ થતી આંકડાકીય માહિતી તુલનાત્મક, વલણો અને સિદ્ધાંતની સચોટ છતાં ટૂંકમાં રજૂઆત કરે છે અને આલેખો પ્રથમદર્શિય સમજૂતી આપે છે.

1.8 આંકડાકીય માહિતીને આકૃતિ-આલેખમાં રજૂ કરતી વખતે ધ્યાનમાં રાખવાની બાબતો (Some Requisite Aspects in Collecting Statistical Information and Presenting it in Diagram/Graph/Chart)

અર્થશાસ્ત્રીય રજૂઆતોમાં, સંશોધનોનાં તારણોમાં, સિદ્ધાંતોના, ફિલિતાર્થોની વિશ્વસનીયતાનો આધાર આંકડાકીય રજૂઆત છે. આંકડામાં પ્રાપ્ત વિગતોને આલેખ કે આકૃતિમાં પ્રતિકાત્મક રીતે આકર્ષક સ્વરૂપમાં રજૂ કરી શકાય છે. આલેખ કે આકૃતિ માહિતીને સરળ રીતે સમજાવે છે, પણ તે રજૂ કરતી વખતે કેટલીક બાબતો ધ્યાનમાં રાખવી જરૂરી છે, જે પુછ 6 પર દર્શાવ્યા મુજબ છે.

આકૃતિમાં ઉદ્ગમબિન્હથી જોતાં ઉપરથી નીચે જતી રેખા એ જ બાબત દર્શાવે છે કે, એક ચલ (કિમત)માં ઘટાડો થાય ત્યારે બીજા ચલ (માંગ)નું વિસ્તરણ થાય છે.

યાદ રહે કે આકૃતિ બે ચલ વચ્ચેના કાર્યકારણના સંબંધને દર્શાવે છે. અર્થશાસ્ત્રની તમામ રજૂઆતો તાર્કિક હોય છે. ‘જો અને તો’ના સ્વરૂપમાં તે રજૂ થાય છે અને ધારેલી પરિસ્થિતિમાં જ તે વધારે સાચી પડે છે અને તાર્કિક રજૂઆતોને વધારે આધારભૂત રીતે રજૂ કરવા માટે આંકડાકીય માહિતીઓ ઉપયોગી છે.

1.8.1 विश्वसनीय प्राप्तिस्थान : आर्थिक सिद्धांतों के तारशो जेना आधारे आपवामां आव्या छे ते आंकडाकीय माहितीना प्राप्तिस्थान विश्वसनीय अने सर्वमान्य होय ते ईच्छनीय छे. जेमके, भारतनी आर्थिक स्थिति दर्शाववा माटे राज्यीय सर्व, विश्वबोन्कनो रिपोर्ट, केन्द्र सरकारनी आंकडाकीय संस्था वगेरेना आंकडा वधारे आधारभूत गणवामां आवे छे.

1.8.2 स्वतंत्र अने परतंत्र चल : बे के तेथी वधु चलो वच्येनो संबंध आवेख के आकृतिमां रजू थाय त्यारे याद राखवुं जोईओ के स्वतंत्र चलोने आडी धरी पर अने (आधारित चलोने) परतंत्र चलने उभी धरी पर मापवामां आवे छे. दा.त., देश, वर्ष, वरसाइ ए स्वतंत्र चल छे; ज्यारे वस्ती, आवक, उत्पादन ए परतंत्र चल छे.

बे चल वच्येना कार्यकारणना संबंधमां एक चल कारणउप होय छे. दा.त., वर्ष स्वतंत्र चल छे जे OX धरी पर दर्शावाय छे अने उत्पादन परतंत्र चल छे जे OY धरी पर दर्शावाय छे.

जोके अर्थशास्त्रमां मांगना नियमनी रजूआतमां कारणउप परिबण, किमत उभी धरी पर अने आधारित परिबण मांग आडी धरी पर दर्शाववानी हवे परंपरा थई गई छे.

1.8.3 स्केलमापनी पसंदगी करवी : आंकडाओने आकृतिमां योग्य रूपमां गोठववा माटे योग्य स्केलमाप भेणववा पडे छे. दा.त., समयने लगती बाबत होय तो दस वर्ष माटे एक स्केल नक्की करीने तेनी रजूआत थाय छे. एकवार जे स्केलमाप नक्की करो ए आपणे रजूआतमां जगववुं पडे छे. दा.त., एक ईंच = 5 वर्ष नक्की करो पछी दरेक पांच वर्षनो वधारो बताववा माटे पण एक ईंच प्रमाणे आगण वधवुं पडे. मोटी आंकडाकीय माहितीने आकृतिमां टूक्यां रजू करती वधते जे-ते धरी पर = (SS) निशानी करवामां आवे छे.

1.9 आंकडाकीय माहितीनी आकृति के आवेखमां रजूआत (Presenting Quantitative/Numerical Information in Diagrams/Graphs)

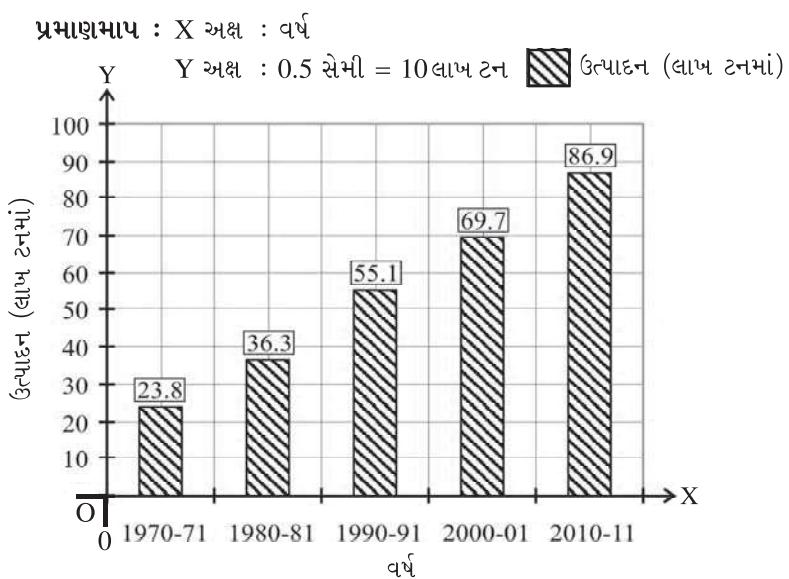
आंकडाकीय माहितीने आकृति के आवेखमां विविध स्वरूपे दर्शावी शकाय छे. बे चलो वच्येना संबंधने बिन्दु दारा अने बिन्दुओने जोडती रेखा दारा दर्शावाय त्यारे रेखीय आकृति बने छे. दा.त., मांगरेखा.

हालमां कम्प्यूटर टेक्नोलोज्यना उपयोगने कारणे आंकडाकीय माहितीनी आवेखमां रजूआत आकर्षक रीते थई शके छे अने आवेखोमां पण वैविध लावी शकाय छे. सरणतापूर्वक समजूती माटे आपणे ग्राफ प्रकारनी रजूआत अहीं आपी छे : (1) संतंभ-आकृति (2) पासपासेनी संतंभ-आकृति (3) वृतांश आकृति.

1.9.1 संतंभ-आकृति : आकृतिमां आधारित चल उभी धरी पर आपवामां आव्यो होय छे. स्वतंत्र चल आडी धरी पर आवेल छे अने तेना परिवर्तनमां समयनो गाणो छे. दा.त., घडिनुं दर वर्ष उत्पादन केटलुं थयुं. तेना आंकडा आपणी पासे होय तो संतंभ-आकृतिमां ते दर्शावी शकाय.

भारतमां धउनुं उत्पादन

वर्ष	उत्पादन (लाख टनमां)
1970-71	23.8
1980-81	36.3
1990-91	55.1
2000-01	69.7
2010-11	86.9



1.2 माहितीनी संतंभ-आकृतिमां रजूआत

1.9.2 પાસપાસેની સંભ-આકૃતિ : જ્યારે સ્વતંત્ર ચલ એક અને આધારિત ચલ બે કે તેથી વધારે હોય તો પાસપાસેની સંભ-આકૃતિ સારી રીતે માહિતીને રજૂ કરે છે. દા.ત., ભારતમાં અક્ષરશાનનો વધારો. જેમાં સમયનું પરિબળ એક જ છે અને બદલતા ચલમાં શ્રી-સાક્ષરતા દર, પુરુષ-સાક્ષરતા દર, કુલ સાક્ષરતા દર એમ ગ્રાફ બાબત છે.

ગુજરાતમાં અક્ષરશાનનું પ્રમાણ (ટકામાં)

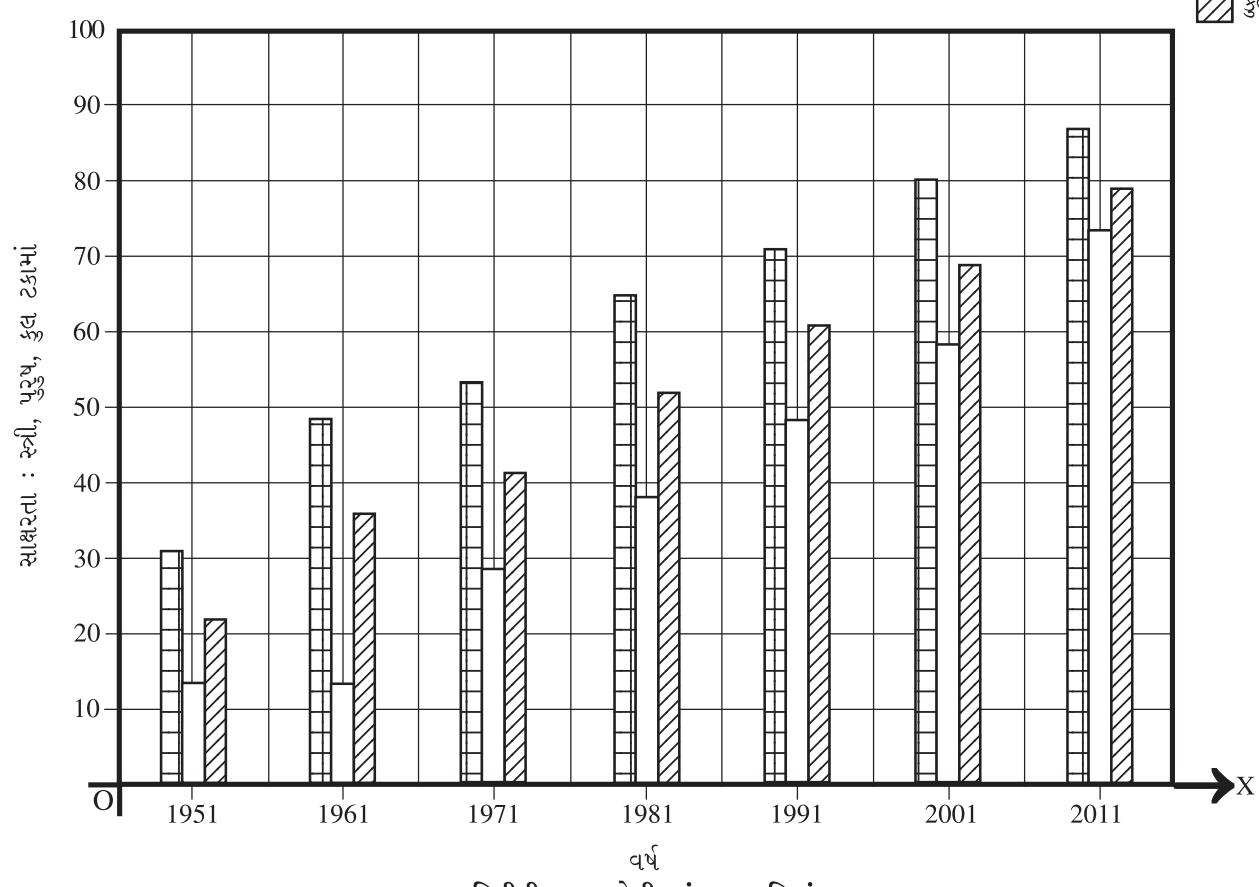
વર્ષ	પુરુષ	સ્ત્રી	કુલ
1951	30.17	12.79	21.09
1961	48.73	12.77	36.19
1971	53.78	29.00	41.84
1981	65.10	38.50	52.20
1991	73.13	48.64	61.29
2001	80.50	58.60	69.14
2011	87.23	70.73	79.31

સોત : ગુજરાતનો આર્થિક-સામાજિક સર્વ : 2011-12

પ્રમાણમાપ : X અક્ષ : વર્ષ

Y અક્ષ : 1 સેમી = 10 ટકા

 પુરુષ
 સ્ત્રી
 કુલ



1.3 માહિતીની પાસપાસેની સંભ-આકૃતિમાં રજૂઆત

1.9.3 વૃત્તાંશ આકૃતિ : સમગ્ર વર્તુળ એક સમઝ્યે છે અને તેના ભાગ એક બાબત છે એમ દર્શાવાય ત્યારે વૃત્તાંશ આકૃતિ બને. વૃત્તાંશ એટલે વર્તુળનો અંશ. દા.ત., ભારતની રાષ્ટ્રીય આવકમાં ગ્રાણ મહત્વનાં ક્ષેત્રોનો ફાળો નીચે મુજબ છે :

ક્ષેત્ર	ટકા
ખેતીક્ષેત્ર	13.9
ઉદ્યોગક્ષેત્ર	26.2
સેવાક્ષેત્ર	59.9



આમ, આલેખ દ્વારા આંકડાકીય માહિતી સરળતાથી સમજાવી શકાય છે.

ઓત : ભારતનો આર્થિક સર્વે : 2014-15

1.4 માહિતીની વૃત્તાંશ આકૃતિમાં રજૂઆત

1.10 અર્થશાસ્ત્ર વિષયનું મહત્વ (Importance of Economics)

આજનો યુગ એ આર્થિક યુગ છે. માનવીની પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિ લાભ અને ગેરલાભની તુલના સાથે થાય છે. બહુ ઓછા લોકો છે જે સાવ નિઃસ્વાર્થ ભાવે કામ કરે છે. આર્થિક બાબતોથી દૂર રહી શકે તેવું ભાગે જ કોઈ હોય અને માટે અર્થશાસ્ત્ર વિષયની પ્રસ્તુતતા વધી જાય છે. તેના અભ્યાસનું મહત્વ વધી જાય છે.

1.10.1 વ્યાવહારિક મહત્વ : અર્થશાસ્ત્ર આપણાં રોજિંદા જીવન સાથે જોડાયું છે. અર્થશાસ્ત્રનો અભ્યાસ આપણાં વ્યાવહારિક જ્ઞાન અને વર્તનને નીચે પ્રમાણે અસર કરે છે :

1.10.1.1 આંતરરાષ્ટ્રીય ઘટનાઓ : આજના સમયમાં આર્થિક બાબતો જ આંતરરાષ્ટ્રીય બાબતોને અસર કરે છે. શા માટે અમેરિકા સુપર પાવર છે ? કુદ્રાતેલના ભાવો કેમ વધ-વઠ થાય છે. રચિયા અને અમેરિકા, ચીન અને ભારતમાં કઈ આર્થિક સમાનતા અને કયા તફાવતો છે તેમજ કયો દેશ મૂડીવાદી કહેવાય ?, કયો દેશ સામ્યવાદી કહેવાય ? તે જાણકારી હોય તો આપણે કયા દેશ સાથે સરળતાથી વ્યવહાર કરી શકીએ તે સમજી શકાય છે.

1.10.1.2 ઐતિહાસિક ઘટનાઓ : તેજાના અને ગરમ મસાલાના ભાવ વધ્યા તે માટે ઈંગ્લેન્ડના વેપારીઓએ ઈસ્ટ ઇન્ડિયા કંપની સ્થાપી અને ભારતમાં આવી વેપાર કર્યો પણ શાસન કર્યું. રોજગારી અને ઉદ્યોગ-ધંધામાં પડતી તથા ઊચા કરવેરાના ભારણથી ભારતીય પ્રજાએ અંગેજેના શાસનનો વિરોધ કર્યો. દુનિયામાં અને દેશમાં ભાવવધારો, ઊચા કરવેરા, અધિત જેવાં આર્થિક પરિબળો મોટી રાજકીય ઊથલ-પાથથલ સર્જ છે. અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસથી જ આ ઐતિહાસિક રાજકીય ઘટનાકમ સમજી શકાય છે.

1.10.2 આર્થિક મહત્વ :

1.10.2.1 રોજબરોજના વ્યક્તિગત નિર્ણયો માટે : અભિનેતા, ડોક્ટર, વકીલ, ગાયક, શિક્ષક પણ આર્થિક રોકાણો કરતા હોય છે. સીધી રીતે આર્થિક પ્રવૃત્તિમાં ન જોડાયેલા લોકો પણ બચત અને મૂડીરોકાણ, ખર્ચ અને આવકની પ્રવૃત્તિ સાથે જોડાયેલા હોય છે. ગૃહિણીથી માંડિને સરકાર સુધીના લોકોને પોતપોતાના આર્થિક નિર્ણયોમાં અર્થશાસ્ત્રનો અભ્યાસ મદદરૂપ થાય છે.

1.10.2.2 સરકારની નીતિઓને સમજવા માટે : ભારત જેવા દેશમાં સરકારની નાણાનીતિ તથા રાજકોષીયનીતિ કે સમગ્ર આર્થિકનીતિ આપણા રોજબરોજના જીવન પર ગંભીર અસરો સર્જ શકે છે, માટે અર્થશાસ્ત્રનો અભ્યાસ આ નીતિઓને સમજવામાં તથા તે મુજબ આપણા નિર્ણયો બદલવામાં મદદરૂપ થાય છે. દા.ત., રિઝર્વ બેન્કના રેપોરેટના ફેરફારો મુજબ આપણે બચત અને રોકાણના નિર્ણયો કરવા જોઈએ.

1.10.3 વ્યવસાયિક મહત્વ : આવક અને ખર્ચ, માંગ અને પુરવઠો આ બાબતો તમામ વ્યવસાયો સાથે જોડાયેલી છે. અર્થશાસ્ત્રનો અભ્યાસ દરેક વ્યવસાયની આર્થિક ગણતરીઓમાં મદદરૂપ થાય છે. વસ્તુ કે સેવાના કિમત-નિર્ધારણ, સાધનો તથા કાચામાલના ખરીદ-વેચાણ, શ્રમિકો કે કર્મચારીઓના વેતન નક્કી કરવા જેવી તમામ બાબતોના નિર્ણયોમાં અર્થશાસ્ત્રનો અભ્યાસ મદદરૂપ થાય છે. દા.ત., તીવ્ર સ્પર્ધાવાળા બજારમાં કિમત ઘટાડવાથી ગ્રાહકોને આકર્ષી શકાય છે.

આર્થિક નિર્ણયો કરવામાં મદદરૂપ થતું શાસ્ત્ર છે અને તેનું વ્યાવસાયિક મહત્વ છે. આર્થિક જગતમાં માણસના મુખ્ય ગણ સ્વરૂપ છે. (1) ગ્રાહક તરીકે (2) ઉત્પાદક તરીકે (3) શ્રમિક તરીકે. આ ગણેય સ્વરૂપમાં તેણે ઓછામાં ઓછું ચુક્કવીને વધુમાં વધુ લાભ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરવાનો છે અને આર્થિક સિદ્ધાંતો તેને અહીં મદદ કરે છે.

स्वाध्याय

1. નીચેના પ્રશ્નોના જવાબનો સાચો વિકલ્પ પસંદ કરી લખો :

2. નીચેના પ્રશ્નોના એક વાક્યમાં જવાબ આપો :

- (1) રોભિન્સના મતે અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા જગતાવો.
 - (2) સેમ્પુઅલસન અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસકેત્રમાં કઈ બાબતને મહત્વનું સ્થાન આપે છે ?
 - (3) આર્થિક માહિતીની રજૂઆત કઈ ત્રણ રીતે કરી શકાય ?
 - (4) સામાન્ય રીતે આકૃતિ કે આલેખમાં સ્વતંત્ર અને પરતંત્ર ચલચાશીને કઈ ધરી પર દર્શાવવામાં આવે છે ?
 - (5) વત્તાંશ આકૃતિ એટલે શં ?

3. નીચેના પ્રશ્નોના ટંકમાં જવાબ આપો :

- (1) કૌટિલ્ય આપેલ અર્થશાસ્ત્રની વાખ્યા શું છે ? તે સમજાવો.
 - (2) માર્શલની અર્થશાસ્ત્રની વાખ્યા સમજાવો.
 - (3) આર્થિક પ્રવૃત્તિ અને બિનઆર્થિક પ્રવૃત્તિ વચ્ચેનો તફાવત સમજાવો.
 - (4) એકમલકી અર્થશાસ્ત્ર અને સમગ્રલકી અર્થશાસ્ત્ર વચ્ચેનો તફાવત સ્પષ્ટ કરો.
 - (5) અર્થંતરની દશા અને દિશાનાં વલણો જાણવા માટે આંકડાશીય માહિતી (રૂપયોગી દ્વારા અભિજ્ઞાન)

4 ચીયેના પશ્ચોના મદાઅર જવાબ આપો :

- (1) એડમસ્મિથ અને માર્શલે આપેલી અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા વિગતે સમજાવો.
 - (2) અર્થશાસ્ત્રમાં આંકડાકીય માહિતીનું મહત્વ મુદ્દાસર સમજાવો.
 - (3) “અર્થશાસ્ત્ર” અંગેના ભારતીય ચિંતનની માહિતી આપો.
 - (4) “અર્થશાસ્ત્ર” વિષયનં મહત્વ સ્પષ્ટ કરો.

5. નીચેના પ્રશ્નોના વિસ્તારપૂર્વક જવાબ આપો :

- (1) પાદ્યમમાં અર્થશાસ્ત્રના ઉદ્ભવ અને વિકાસ વિશે ટૂકમાં માહિતી આપો.
- (2) ‘આંકડાકીય માહિતીને સંક્ષિપ્તમાં રજૂ કરવા માટે આકૃતિ અને આલેખ વધારે અનુકૂળ છે.’ – સમજવો.

પારિભ્રાણિક શબ્દો

આર્થિક પ્રવૃત્તિ (Economic Activity)	: જરૂરિયાતોના સંતોષ માટે માણસ દ્વારા થતી પ્રવૃત્તિ જેમાં આવક-ખર્ચ અને વિનિમય સંકળાયેલા છે.
એકમલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર (Micro Economics)	: જે આર્થિક અભ્યાસો અર્થતંત્રના આર્થિક એકમોનું વિશ્લેષણ કરે છે તે એકમલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર છે.
સમગ્રલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર (Macro Economics)	: જે આર્થિક અભ્યાસો સમગ્ર આર્થિક સમાજનો અભ્યાસ કરે છે અને તેનાં તારણો સમગ્ર અર્થતંત્રને લાગુ પડે છે તે સમગ્રલક્ષી અર્થશાસ્ત્ર છે.
વૃત્તાંશ આવૃત્તિ (Pie Chart)	: વૃત્તાંશ એટલે વર્તુળનો અંશ. એક વર્તુળને એક સમાચિત માની લેવામાં આવે અને માહિતીને વર્તુળના ભાગ પાડીને દર્શાવવામાં આવે ત્યારે વૃત્તાંશ આકૃતિ બને છે.
વિશ્લેષણ (Analysis)	: માહિતીનું વર્ગીકરણ કરી તેના કાર્યકારણના સંબંધને તપાસવાની પ્રક્રિયા
વિનિમય (Exchange)	: પરસ્પર લેવડ-ટેવડ. એક વस્તુ કે સેવાના બદલામાં અન્ય વસ્તુ કે સેવા મેળવવાની પ્રક્રિયા
વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિ (Scientific Method)	: કાર્યકારણના સંબંધને તપાસીને તારણો મેળવવાના અને તેને વારંવારના પ્રયોગો દ્વારા તપાસવાની પદ્ધતિ એટલે વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિ
વિશિષ્ટીકરણ (Specialisation)	: જે વ્યક્તિ કે ઉત્પાદનનું સાધન જે બાબતમાં વધારે કાર્યકુશળ હોય તેને તે જ કાર્યમાં વધુ પરોવાય તે વિશિષ્ટીકરણ કહેવાય.
વાસ્તવિક (સકારાત્મક) (Positive)	: વાસ્તવિકતાનું વિશ્લેષણ કરનાર તથા વાસ્તવિક પરિભળો, પરિસ્થિતિઓનો વિચાર કરનાર અભ્યાસ-પદ્ધતિ
આદર્શલક્ષી (Normative)	: સારાં અને ખરાબ તરીકેનાં પાસાઓ દર્શાવતી વિશ્લેષણની પદ્ધતિ.



2

મૂળભૂત ખ્યાલો અને સંકલ્પનાઓ (Fundamental Concepts and Terminologies)

<ul style="list-style-type: none"> ● પ્રસ્તાવના 	<p>2.6 સંપત્તિના પ્રકારો</p> <p>2.6.1 વ્યક્તિગત સંપત્તિ અને સામાજિક સંપત્તિ</p> <p>2.6.2 રાષ્ટ્રીય સંપત્તિ અને આંતરરાષ્ટ્રીય સંપત્તિ</p>
<p>2.1 કિંમત અને મૂલ્ય</p> <p>2.1.1 ઉપયોગિતા-મૂલ્ય</p> <p>2.1.2 વિનિમય-મૂલ્ય</p> <p>2.1.3 ઉપયોગિતા-મૂલ્ય અને વિનિમય-મૂલ્ય વચ્ચેનો સંબંધ</p>	<p>2.7 કલ્યાણ</p> <p>2.7.1 સંપત્તિ અને કલ્યાણનો સંબંધ</p>
<p>2.2 વસ્તુઓ અને સેવાઓ</p>	<p>2.8 ઉત્પાદનના સાધનો</p>
<p>2.3 વસ્તુઓના પ્રકારો</p> <p>2.3.1 ભૌતિક અને અભૌતિક વસ્તુઓ</p> <p>2.3.2 સર્વસુલભ વસ્તુઓ અને આર્થિક વસ્તુઓ</p> <p>2.3.3 ટકાઉ વસ્તુઓ અને નાશવંત વસ્તુઓ</p> <p>2.3.4 ખાનગી વસ્તુઓ અને જાહેર વસ્તુઓ</p> <p>2.3.5 વપરાશી વસ્તુઓ અને ઉત્પાદક વસ્તુઓ</p>	<p>2.8.1 ભૂમિ (જમીન)</p> <p>2.8.2 શ્રમ</p> <p>2.8.3 મૂડી</p> <p>2.8.4 નિયોજક</p>
<p>2.4 સંપત્તિ અને કલ્યાણ</p>	<p>2.9 વ્યાપારચક</p>
<p>2.5 સંપત્તિનો અર્થ અને લક્ષણો</p> <p>2.5.1 તે ઉપયોગિતાનો ગુણ ધરાવે છે</p> <p>2.5.2 તેની અધિત હોવી જોઈએ</p> <p>2.5.3 ભૌતિક કે બાધ્યકૃપ ધરાવે છે</p> <p>2.5.4 વિનિમયપાત્ર હોવી જોઈએ</p> <p>2.5.5 ટકાઉપણાનો ગુણ</p>	<p>2.9.1 આકસ્મિક આર્થિક પરિવર્તનો</p> <p>2.9.2 મોસમી આર્થિક પરિવર્તનો</p> <p>2.9.3 દીર્ઘકાળન આર્થિક પરિવર્તનો</p> <p>2.9.4 ચક્કવત આર્થિક પરિવર્તનો</p> <p>2.10 વ્યાપારચકની વ્યાખ્યા</p> <p>2.11 વ્યાપારચકના તબક્કાઓ</p>
	<p>2.11.1 તેજ</p> <p>2.11.2 ઓટ</p> <p>2.11.3 મંદી</p> <p>2.11.4 સુધારણા</p>

પ્રસ્તાવના (Introduction)

માનવીના આર્થિક વર્તનનો અભ્યાસ અર્થશાસ્ત્રમાં થાય છે. અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસની શરૂઆતમાં કેટલાક પાયાના ખ્યાલો અને તેનો વિસ્તૃત અર્થ સમજ લેવો જરૂરી છે, કારણ કે આ ખ્યાલો વારંવાર ઉપયોગમાં આવે છે. શરૂઆતના તબક્કે જ આ શબ્દો, અર્થો અને મૂળભૂત ખ્યાલોની સ્પષ્ટ સમજણ મેળવી લેવાથી અર્થશાસ્ત્રનો હવે પછીનો અભ્યાસ સરળ અને સમજણપૂર્વકનો બનશે.

આપણે આ પ્રકરણમાં (1) વસ્તુઓ, સેવાઓ અને સાધનો (2) કિંમત અને મૂલ્યનો અર્થ તથા તફાવત (3) સંપત્તિ અને કલ્યાણ (4) વ્યાપારચક વિશે પ્રાથમિક સમજણ મેળવીશું.

2.1 કિંમત અને મૂલ્ય (Price and Value)

રોજિંદા જીવન-વ્યવહારોમાં આપણે ‘કિંમત’ અને ‘મૂલ્ય’ને લગભગ સમાનાર્થી શબ્દ તરીકે વાપરીએ છીએ. ‘આ વસ્તુ મૂલ્યવાન છે.’, ‘આ વસ્તુ કીમતી છે.’, ‘આનું મૂલ્ય ખૂબ છે.’, ‘આની કિંમત વધારે છે.’ વગેરે વાક્યોમાં કિંમત અને મૂલ્યને લગભગ સમાનાર્થી શબ્દ બનાવી દેવાયા છે. પણ અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસમાં તેને જુદા અર્થમાં સમજવા જરૂરી છે.

મૂલ્ય : કિંમત અને મૂલ્યનો જુદો સ્પષ્ટ અર્થ સમજવા માટે પહેલા મૂલ્યનો અર્થ સમજવો જરૂરી છે. વ્યવહારમાં મૂલ્યને પણ બે રીતે જોવાય છે : (1) ઉપયોગિતા-મૂલ્ય (2) વિનિમય-મૂલ્ય.

2.1.1 ઉપયોગિતા-મૂલ્ય : વસ્તુ માનવજીવન માટે કેટલી ઉપયોગી છે તે તેનું ઉપયોગિતા-મૂલ્ય દર્શાવે છે. દા.ત., ખોરાક, પાણી, સૂર્યપ્રકાશ, હવા ખૂબ ઉપયોગિતા-મૂલ્ય ધરાવે છે.

2.1.2 વિનિમય-મૂલ્ય : વસ્તુ કે સેવા આપીને તેના બદલામાં અન્ય વસ્તુ કે સેવા લેવાની થાય ત્યારે એક વસ્તુના બદલામાં અન્ય વસ્તુના કેટલા એકમ મળે છે તે જે-તે વસ્તુનું વિનિમય-મૂલ્ય દર્શાવે છે. દા.ત., ઘઉના બદલામાં કેટલા પ્રમાણમાં ચોખા મળશે તે ઘઉનું વિનિમય-મૂલ્ય દર્શાવે છે.

2.1.3 ઉપયોગિતા-મૂલ્ય અને વિનિમય-મૂલ્ય વચ્ચેનો સંબંધ : વસ્તુનું ઉપયોગિતા-મૂલ્ય હોય તો તેનું વિનિમય-મૂલ્ય હશે તેમ કહી શકાય નહિ, પણ જેનું વિનિમય-મૂલ્ય છે તે વસ્તુનું ઉપયોગિતા-મૂલ્ય ચોક્કસ છે. ઉપયોગિતા-મૂલ્ય ખૂબ ઊંચું હોય તેવી વસ્તુનો પુરવઠો અમાપ હોય, તેના પર કોઈ વ્યક્તિ કે પેઢીનો કાબૂ થઈ શકતો ન હોય તો આવી વસ્તુનું વિનિમય-મૂલ્ય ખૂબ નીચું રહે છે. દા.ત., સૂર્યપ્રકાશ, હવા, પાણી વગેરે. જ્યારે જે વસ્તુની અધત હોય, પુરવઠા પર એકાદ કે થોડા લોકોનો કાબૂ હોય તે વસ્તુનું ઉપયોગિતા-મૂલ્ય ઓછું હોય, છતાં તેનું વિનિમય-મૂલ્ય ઊંચું હોય છે. દા.ત., સોનું, ચાંદી, હિરા, માણિક. આ વસ્તુઓની અધત હોવાના કારણે તેમનું વિનિમય-મૂલ્ય ઊંચું છે. એક વાત યાદ રાખવી ઘટે કે એક સમયે અને સ્થળે જેનું વિનિમય-મૂલ્ય નીચું હોય તેનું બિન્ન સ્થળે તથા સમયે વિનિમય-મૂલ્ય ઊંચું હોઈ શકે છે. દા.ત., પાણીનું વિનિમય-મૂલ્ય શૂન્ય જેવું હતું પણ હવે ચોખા પાણીની અધત વધવાથી તેનું વિનિમય-મૂલ્ય વધ્યું છે.

ઉપયોગિતા-મૂલ્ય અને વિનિમય-મૂલ્યના આ અર્થબેદને સમજ્યા પછી ખાસ યાદ રાખવાનું કે અર્થશાસ્ત્રના જ્યાં જ્યાં મૂલ્ય શરૂ વપરાય તો તે વિનિમય-મૂલ્યના સંદર્ભમાં જ વપરાયો છે તેમ માનવું, એટલે અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસમાં મૂલ્ય શરૂ અર્થ છે ‘એક વસ્તુના બદલામાં અન્ય વસ્તુના કેટલા એકમ મળશે તે પ્રમાણ જે-તે વસ્તુનું મૂલ્ય દર્શાવે છે’ અને વસ્તુના બદલામાં નાણાંના એકમ ચૂકવવાના હોય ત્યારે વસ્તુના બદલામાં ચૂકવવાતા નાણાંકીય એકમ તે વસ્તુની ડિમ્બત દર્શાવે છે.

આમ, મૂલ્ય એટલે વસ્તુ કે સેવાનું અન્ય વસ્તુના પ્રમાણમાં વિનિમય-મૂલ્ય.

ડિમ્બત એટલે વસ્તુ કે સેવાના બદલામાં ચૂકવવાતા નાણાંકીય એકમનું પ્રમાણ.

2.2 વસ્તુઓ અને સેવાઓ (Goods and Services)

વસ્તુઓ : માણસ પોતાની વિવિધ જરૂરિયાતો વિવિધ રીતે સંતોષવાનો પ્રયત્ન કરે છે. જે ભૌતિક બાબતો દ્વારા જરૂરિયાત સંતોષાય છે તે વસ્તુઓ છે.

સેવાઓ : અભૌતિક બાબતો તે સેવાઓ છે. જેમકે ખૂબ સંતોષવા માટે ખોરાક એ વસ્તુ છે. જિજાશા સંતોષવા માટે શિક્ષણ એ સેવા છે.

વ્યક્તિની જરૂરિયાતો ભૌતિક અને શારીરિક હોય છે તથા ઘણી અભૌતિક અને માનસિક હોય છે. આ જરૂરિયાતોનો સંતોષ પણ ભૌતિક અને શારીરિક રીતે હોય છે તથા અભૌતિક અને માનસિક રીતે હોય છે. ખાવું-પીવું-મુસાફરી કરવી, રમવું આ ભૌતિક શારીરિક જરૂરિયાતો છે જેને સંતોષનારી બાબતો પણ ભૌતિક એટલે માપી શકાય તેવી હોય છે, જે વસ્તુઓ છે અને માનસિક જરૂરિયાતો સંતોષનારી બાબતો સેવાઓ છે.

2.3 વસ્તુઓના પ્રકારો (Types of Goods)

જરૂરિયાત સંતોષનારી ચીજવસ્તુઓ અને સેવાઓનું વર્ગીકરણ નીચે મુજબ છે :

2.3.1 ભૌતિક અને અભૌતિક વસ્તુઓ : ભૌતિકતાના આધાર પર વસ્તુઓ બે પ્રકારની છે : (1) ભૌતિક વસ્તુઓ (2) અભૌતિક વસ્તુઓ કે જેને આપણે સેવા તરીકે ઓળખીએ છીએ. દાંડ, બેટ, પ્રાઈમસ, ટી.વી. ફિઝ, મોબાઇલ આ માપી શકાય જોઈ શકાય તેવી ભૌતિક વસ્તુઓ છે; જ્યારે સંગીત, શિક્ષણ, દાકતરી-સલાહ વગેરે અભૌતિક વસ્તુઓ કે સેવાઓ છે.

2.3.2 સર્વસુલભ વસ્તુઓ અને આર્થિક વસ્તુઓ : જે વસ્તુ કે સેવાના પુરવઠા પર કોઈનો અંકુશ ન હોય અને જે વસ્તુ કે સેવા સૌને જ્યારે જેટલા પ્રમાણમાં જોઈએ ત્યારે પ્રાપ્ત હોય તેવી વસ્તુઓ સર્વસુલભ વસ્તુઓ છે. દા.ત., હવા, સૂર્યપ્રકાશ વગેરે.

જે વસ્તુના પુરવઠાને કાબૂમાં રાખી શકાય છે. જેની અધત છે અને માટે જેનું ખરીદ-વેચાણ થઈ શકે છે તે તમામ વસ્તુઓ કે સેવાઓ આર્થિક વસ્તુ કે અધતવાળી વસ્તુઓ કહેવામાં આવે છે.

2.3.3 નાશવંત વસ્તુઓ અને ટકાઉ વસ્તુઓ : વસ્તુના ટકાઉપણાને આધારે તેના બે પ્રકાર પાડી શકાય : (1) નાશવંત વસ્તુઓ અને (2) ટકાઉ વસ્તુઓ.

કેટલીક વસ્તુઓનો વપરાશ કરતાંની સાથે જ અંત આવે છે તેને નાશવંત વસ્તુઓ કહે છે. જ્યારે કેટલીક વસ્તુઓનો લાંબા ગાળા સુધી વપરાશ કરી શકાય છે તેને ટકાઉ વસ્તુઓ કહે છે. દા.ત., બિસ્કિટ, દૂધ, ફળો જેનો સમયગાળો ઓછો હોય છે. વપરાશમાં ન લો તોપણ તે લાંબા ગાળા સુધી ઉપયોગી રહેતો નથી, એટલે તે નાશવંત વસ્તુ છે. જ્યારે બૂટ, કપડાં, ડિજ, ટી.વી. લાંબા ગાળા સુધી વપરાશમાં રહી શકે છે તે ટકાઉ વસ્તુઓ છે.

2.3.4 ખાનગી વસ્તુઓ અને જાહેર વસ્તુઓ : વસ્તુના માલિકીપણા તથા વપરાશના સ્વરૂપના આધારે વસ્તુના બે પ્રકાર પાડી શકાય છે : (1) ખાનગી વસ્તુ (2) જાહેર વસ્તુ.

વસ્તુની માલિકી ખાનગી, વ્યક્તિગત હોય તે ખાનગી વસ્તુ છે. તે વસ્તુના વપરાશનો નિર્ણય ખાનગી વ્યક્તિને આધીન છે અને જે વસ્તુની માલિકી જાહેર સંસ્થા કે સરકારની હોય તે જાહેર વસ્તુ છે. જેના વપરાશનો નિર્ણય કોઈ વ્યક્તિ વ્યક્તિગત ધોરણે કરી શકતો નથી.

વસ્તુના વપરાશની રીતે પણ ખાનગી વસ્તુ તથા જાહેર વસ્તુનો વિચાર કરી શકાય છે. જે વસ્તુમાં સ્પર્ધાત્મકતાનો ગુણ છે અને વંચિતતાનો ગુણ છે તે ખાનગી વસ્તુ છે. એટલે કે જે વસ્તુનો એક વ્યક્તિ વપરાશ કરે ત્યારે બીજુ વ્યક્તિ તે વસ્તુનો વપરાશ કરી શકતી નથી. તે સ્પર્ધાત્મકતાનો ગુણ ધરાવે છે. દા.ત., જે બિસ્કિટ એક બાળક ખાય છે તે જે બિસ્કિટ બીજાને આપી શકતું નથી. વળી ખાનગી વસ્તુઓ વંચિતતાનો ગુણ પણ ધરાવે છે. જે વ્યક્તિ કિમત ન ચૂકવે તેને જેને વસ્તુના વપરાશમાંથી વંચિત રાખી શકાય છે. દા.ત., કિમત ન ચૂકવે તેને મોબાઇલ ફોન વાપરવા મળી શકતો નથી.

આનાથી વિરુદ્ધ જાહેર વસ્તુનો વપરાશ સામૂહિક ધોરણે થાય છે. તે બિનસ્પર્ધાત્મકતા અને બિનવંચિતતાનો ગુણ ધરાવે છે.

બિનસ્પર્ધાત્મકતા એટલે એક વ્યક્તિ વસ્તુનો વપરાશ કરે તોપણ બીજુ વ્યક્તિના વપરાશમાં ઘટાડો થતો નથી. દા.ત., બગીચાનો લાભ એક વ્યક્તિ લે ત્યારે બીજાના લાભમાં ઘટાડો થતો નથી. બિનવંચિતતા એટલે કિમત ન ચૂકવે તેને વસ્તુ કે સેવાના લાભમાંથી વંચિત રાખી શકતો નથી.

ટૂંકમાં જેની ખાનગી માલિકી છે, વ્યક્તિગત ધોરણે વપરાશ છે. તેનું વપરાશનું ક્ષેત્ર મર્યાદિત છે તે ખાનગી વસ્તુઓ છે. જ્યારે જેનો વપરાશ સામૂહિક ધોરણે થઈ શકે છે. જેની માલિકી સામૂહિક - સરકારની છે અને જેના વપરાશનું ક્ષેત્ર વિશાળ છે તે જાહેર વસ્તુઓ છે.

2.3.5 વપરાશી વસ્તુઓ અને ઉત્પાદક વસ્તુઓ : માનવ-જરૂરિયાત સંતોષનારી વસ્તુઓ બે રીતે માનવ-જરૂરિયાત સંતોષે છે. પ્રત્યક્ષ અને સીધો જ સંતોષ આપે અથવા પરોક્ષ રીતે જરૂરિયાત સંતોષવામાં મદદ કરે. દા.ત., ખોરાક માનવીની જરૂરિયાતને સીધી જ સંતોષે છે. જ્યારે ખોરાક તૈયાર કરનાર વાસણ જરૂરિયાતને પરોક્ષ રીતે સંતોષે છે. કપડાં જરૂરિયાતને સીધી જ સંતોષે છે. જ્યારે કપડા બનાવવામાં વપરાનું કપાસ કે કપાસના ઉત્પાદનમાં વપરાતાં સાધનો જરૂરિયાતને પરોક્ષ રીતે સંતોષે છે. આ રીતે જે વસ્તુઓ સીધી જ પ્રત્યક્ષ વપરાશ દ્વારા જરૂરિયાત સંતોષે છે, તે વપરાશી વસ્તુઓ છે અને જે ઉત્પાદન-પ્રક્રિયામાં ભાગ લઈ તુટ્ટિગુણનું સર્જન કરવામાં મદદરૂપ થાય છે તે ઉત્પાદક વસ્તુઓ છે. ટ્રેક્ટર, ઉત્પાદનના મશીનો વગેરે ઉત્પાદક વસ્તુઓ છે.

2.4 સંપત્તિ અને કલ્યાણ (Wealth and Welfare)

આર્થિક અભ્યાસોમાં વારંવાર આવતા બે શર્ધા સંપત્તિ અને કલ્યાણનો અર્થ પણ સમજી લેવો જરૂરી છે.

2.5 સંપત્તિનો અર્થ અને લક્ષણો (Meaning and Characteristics of Wealth)

સંપત્તિનો અર્થ : એડમસ્ટ્રિયાની અર્થશાસ્ત્રની વ્યાખ્યા સંપત્તિના શાશ્વત તરીકે આપી ત્યારથી આર્થિક અભ્યાસોમાં સંપત્તિનો અર્થ અને મહત્વ ચર્ચાવા લાગ્યા. આદ્યક માર્શલે સંપત્તિનો અર્થ આપતા જણાવ્યું કે, જે વસ્તુ ઉપયોગી હોય, અછતવાળી હોય, વિનિમયપાત્ર હોય અને જેના પર વ્યક્તિગત માલિકી થઈ શકતી હોય તે સંપત્તિ છે.

સંપત્તિનાં લક્ષણો : સંપત્તિની વ્યાખ્યાને આધારે તેનાં નીચેનાં લક્ષણો તારવી શકાય છે :

2.5.1 તે ઉપયોગિતાનો ગુણ ધરાવે છે : માનવ-જરૂરિયાત સંતોષવાનો ગુણ એટલે ઉપયોગિતાનો ગુણ. સંપત્તિનું પ્રથમ

લક્ષણ એ છે કે તે માનવીની જરૂરિયાત સંતોષવાનો ગુણ ધરાવે છે, એટલે કે તે ઉપયોગી છે. મકાન, વાહન, સોના-ચાંદીનાં ધરેણાં વગેરે સંપત્તિ છે.

2.5.2 તેની અછત હોવી જોઈએ : વસ્તુમાં ઉપયોગિતાનો ગુણ હોવા સાથે તેમાં અછતનો ગુણ પણ હોવો જોઈએ કારણ કે અછતવાળી વસ્તુ જ વિનિમય-મૂલ્ય ધરાવે છે. સર્વસુલભ વસ્તુઓ બધાને સરળતાથી મળે છે માટે તે સંપત્તિ ગણી શકાય નહિ કારણ કે તેનો વિનિમય થવાનો નથી. અછતવાળી વસ્તુ જ સંપત્તિ ગણાય.

2.5.3 ભૌતિક કે બાધ્યરૂપ ધરાવે છે : સંપત્તિ ભૌતિક કે બાધ્યરૂપ ધરાવતી હોવી જોઈએ. વ્યક્તિમાં રહેલ જ્ઞાન, સમજણ, કળા એ સંપત્તિ નથી તેનો વિનિમય થઈ શકતો નથી. જેને વ્યક્તિ સાથે જ તે રહે છે. તે તેનો આંતરિક ગુણ છે.

એક ખાસ વાત અત્રે યાદ રાખવાની કે કોઈ એક વિચારને સ્પષ્ટ સ્વરૂપે નોંધી તેને સંપત્તિ તરીકે રજૂ કરવાનો કાયદો હાલમાં વિશ્વભરમાં સ્વીકારાયો છે. તે ચોક્કસ વિચારનું ખરીદ-વેચાણ થઈ શકે છે. તેનો માલિકી હક નક્કી થાય છે અને તેનો વારસો પણ નક્કી થાય છે પણ યાદ એ રાખવાનું છે કે, માત્ર ચોક્કસ વિચાર કે વિચારસમૂહને સંપત્તિ ગણવામાં આવે છે.

વિચારવાની શક્તિ : વિચારવાની શક્તિ એ ગુણ છે, તે સંપત્તિ નથી. તેનું હસ્તાંતરણ થઈ શકતું નથી. દા.ત., વૈજ્ઞાનિક એક શોધ કરે અને ચોક્કસ સ્વરૂપમાં રજૂ કરે તો તેની માલિકી થઈ શકે. તે તેની સંપત્તિ બની શકે, પણ વૈજ્ઞાનિક તેનું જ્ઞાન, તેની વિચારવાની શક્તિ એ કોઈને આપી શકતો નથી માટે તે સંપત્તિ નથી.

2.5.4 વિનિમયપાત્ર હોવી જોઈએ : જે વસ્તુ ઉપયોગી હોય, બાધ્ય હોય, પણ વિનિમયપાત્ર ન હોય તો તે સંપત્તિ નથી. સંપત્તિનો અગત્યનો ગુણ તેની વિનિમય-ક્ષમતા છે. તે આપીને સામે બીજી વસ્તુ મેળવી શકાવી જોઈએ. સંપત્તિ વ્યક્તિની વર્તમાન જરૂરિયાતો તો સંતોષે જ છે પણ ભવિષ્યમાં ઊભી થનારી જરૂરિયાતો મેળવી આપવામાં પણ મદદરૂપ થાય છે. આ ત્યારે જ શક્ય બને જ્યારે તે વિનિમયક્ષમ હોય. દા.ત., મકાન વર્તમાનમાં જરૂરિયાત સંતોષે પણ ભવિષ્યમાં મકાન વેચીને અન્ય જરૂરિયાતો પણ સંતોષી શકાય છે. સોનું, જવેચાત, જમીન વગેરે સંપત્તિ છે કારણ કે તે વિનિમય-મૂલ્ય ધરાવે છે.

2.5.5 ટકાઉપણાનો ગુણ : સંપત્તિમાં ટકાઉપણાનો ગુણ હોય છે. જે વસ્તુઓ-સેવાઓ નાશવંત છે. જેના જથ્થાને લાંબા સમય સુધી રાખી શકતો નથી તે સંપત્તિ ગણી શકાય નહિ. સોનું, જમીન, મકાન, શેર વગેરે સંપત્તિ છે કારણ કે તે વર્ષા સુધી રહે છે. શ્રમિકનો શ્રમ, શિક્ષકનું શિક્ષણ કે ખેડૂત દ્વારા ઉત્પાદિત નાશવંત વસ્તુઓ સંપત્તિ નથી કારણ કે તે લાંબા ગાળા સુધી ટકાવી શકતી નથી. જો નાશવંત વસ્તુઓ લાંબા ગાળા સુધી ટકે તેવી વ્યવસ્થા શોધાય તો આજે જે સંપત્તિ નથી તે આવતી કાલે સંપત્તિ બને.

દા.ત., ખેડૂતો હવે કેટલાક ખેત-ઉત્પાદનોને કોલ સ્ટોરેજ જેવી ટેકનોલોજીના ઉપયોગથી લાંબો સમય ટકાવી શકે છે.

આમ બાધ્ય, ઉપયોગી, વિનિમયપાત્ર અને અછતવાળી વસ્તુ એટલે સંપત્તિ.

2.6 સંપત્તિના પ્રકારો (Types of Wealth)

વસ્તુઓની જેમ સંપત્તિના પણ પ્રકાર પાડી શકાય છે :

2.6.1 વ્યક્તિગત સંપત્તિ અને સામાજિક સંપત્તિ : જે સંપત્તિની માલિકી અને વપરાશ ખાનગી અને વ્યક્તિગત હોય તે વ્યક્તિગત સંપત્તિ ગણાય અને જે સંપત્તિની માલિકી અને વપરાશ સમાજ-સમૂહ દ્વારા થતો હોય તે સામાજિક સામૂહિક સંપત્તિ ગણાય.

2.6.2 રાખ્યીય સંપત્તિ અને આંતરરાખ્યીય સંપત્તિ : દેશની માલિકીની સંપત્તિ રાખ્યીય માલિકીની છે. દેશના નદી, પર્વત, રણ, જાહેર રસ્તાઓ ઐતિહાસિક ઈમારતો આપણી રાખ્યીય સંપત્તિ છે. આપણો સામૂહિક વારસો સાહિત્ય-સ્થાપત્ય આપણી રાખ્યીય સંપત્તિ છે. આવી જ રીતે આંતરરાખ્યીય સંપત્તિનો વિચાર પણ કરી શકાય. જે સંપત્તિની માલિકી હોઈ એક રાખ્યની નથી પરંતુ સમગ્ર વિશ્વની છે તે આંતરરાખ્યીય સંપત્તિ છે. દા.ત., કોઈ પણ દેશની હુદ્ધોક્યા પદ્ધીનો દરિયો આંતરરાખ્યીય સંપત્તિ ગણાય છે.

2.7 કલ્યાણ (Welfare)

કલ્યાણ એટલે સારી સ્થિતિ, પરિસ્થિતિમાં સુધારો. આર્થિક રીતે કહીએ તો ભૌતિક જીવન-ધોરણમાં સુધારો વધુ સારી સ્થિતિનું નિર્માણ.

આધ્યાત્મથી માંડિને અર્થશાસ્ત્ર સુધી કલ્યાણ શબ્દ વપરાય છે. માણસ જીવનનાં તમામ ક્ષેત્રોમાં કલ્યાણ થાય તેવું હશે છે એટલે કે વધારે સારી સ્થિતિ હશે છે અને વધુ સારી સ્થિતિ માત્ર ટૂંકાગળા માટે નહિ પણ કાયમી ધોરણે રહે તે કલ્યાણ છે.

અર્થશાસ્ત્રમાં કલ્યાણને બે રીતે વિચારી શકાય : (1) વ્યક્તિગત કલ્યાણ અને (2) સામૂહિક કલ્યાણ.

આપણો જ્યારે કલ્યાણની વાત કરીએ ત્યારે સામૂહિક કલ્યાણનો વિચાર કરવાનો છે. વળી, કલ્યાણને આર્થિક પરિસ્થિતિમાં માપી શકાય તેવા સુધારા સાથે ગુણાત્મક પરિવર્તનો સાથે પણ સંબંધ છે. એટલે તે આર્થિકવૃદ્ધિ કરતાં, આર્થિક વિકાસ સાથે સંકળાપેલી બાબત છે. વળી, કલ્યાણનો મોટો આધાર આવકવૃદ્ધિ કરતાં આવકની યોગ્ય વહેંચણી પર રહેલો છે.

2.7.1 સંપત્તિ અને કલ્યાણનો સંબંધ : સામાન્ય રીતે એવું માનવામાં આવે છે કે, વ્યક્તિની સંપત્તિમાં વધારો થાય ત્યારે તેના કલ્યાણમાં પણ વધારો થાય છે. દેશની સંપત્તિમાં વધારો થાય તેથી દેશના લોકોનું પણ કલ્યાણ થાય છે. પણ વ્યક્તિ માટે જે બાબત સારી હોય તે દેશ માટે ન પણ હોય. ઉપર જણાવ્યું તેમ કલ્યાણને આવકની વહેંચણી સાથે સંબંધ છે. દેશની સંપત્તિમાં વધારો થાય પણ તે થોડાક જ લોકોના હાથમાં કેન્દ્રિત થયેલી હોય તો દેશના બધા લોકોનું કલ્યાણ વધતું નથી.

કલ્યાણને પ્રજાના સામાજિક-સાંસ્કૃતિક મૂલ્યો સાથે પણ જોડવામાં આવે તો સંપત્તિ અને કલ્યાણનો સીધો સંબંધ માપી શકતો નથી. કારણ કે અર્થશાસ્ત્ર નૈતિક મૂલ્યોના નિર્ણયો કરતું નથી !

આમ છતાં માત્ર જરૂરિયાત કલ્યાણનો વિચાર કરીએ તો દેશની આવકમાં વધારો થવા સાથે આવકની વહેંચણી પણ સુધરે તો કલ્યાણમાં વધારો થાય છે તેમ કહી શકાય.

2.8 ઉત્પાદનનાં સાધનો (Factors of Production)

માણસ અમર્યાદિત જરૂરિયાતો ધરાવે છે. આ જરૂરિયાતોની પૂર્તિ માટે વસ્તુઓ અને સેવાઓનું ઉત્પાદન કરવામાં આવે છે. માનવીની જરૂરિયાત સંતોષી શકે તે રીતે વસ્તુ કે સેવાને ઉપયોગી સ્વરૂપ આપવામાં આવે તે ઉત્પાદન છે. સારી રીતે કહીએ તો ઉપયોગિતા ગુણાનું સર્જન (તુષ્ટિગુણાનું સર્જન) કરવાની પ્રક્રિયા એટલે ઉત્પાદન. દા.ત., લાકડાને ખુરશીના સ્વરૂપમાં બદલવાથી તેમાં ઉપયોગિતાનો ગુણ ઉમેરાય છે. આ પ્રક્રિયાને ઉત્પાદન કહે છે અને તુષ્ટિગુણાના સર્જનની પ્રક્રિયામાં જે મદદરૂપ થાય તે બાબતોને સાધન કહે છે.

સ્થળ બદલવાથી, સ્વરૂપ બદલવાથી, સમય બદલવાથી વસ્તુના તુષ્ટિગુણામાં, ઉપયોગિતાના ગુણમાં વધારો થાય છે. તે પ્રક્રિયા ઉત્પાદનની પ્રક્રિયા છે. આ પ્રક્રિયામાં મદદ કરનારી બાબતો ઉત્પાદનનાં સાધનો છે.

ઉત્પાદનનાં મુખ્યત્વે ચાર સાધનો છે : જમીન, મૂરી, શ્રમ, નિયોજક. રાખ્યના કુલ વાર્ષિક ઉત્પાદનનો આધાર આ ચાર ઉત્પાદનનાં સાધનો પર છે. ઉત્પાદન-પ્રક્રિયામાં ચારેય સાધનનું મહત્વ સરખું છે. વહેંચણીની ન્યાયી પ્રક્રિયા ઉત્પાદનનાં ચારેય સાધનોને ઉત્પાદનમાં તેમણે આપેલા ફળા મુજબ વળતર આપે છે. માર્શલ જણાવે છે કે, ઉત્પાદનના મૂળ તો બે જ સાધન છે : કુદરત અને માણસ.

ઉત્પાદનનાં ચાર સાધનોનો પરિચય :

2.8.1 ભૂમિ (જમીન) : સામાન્ય વ્યવહારમાં જમીન એટલે પૃથ્વીની ઉપરની સપાઠી જેના પર માણસ વસવાટ કરે છે. પણ અર્થશાસ્ત્રમાં જમીનનો વિસ્તૃત અર્થ છે. પ્રો. માર્શલના મતે મનુષ્યને ઉત્પાદનમાં મદદરૂપ થતાં કુદરતી પરિબળો જમીન છે, એટલે કે હવા, પાણી, સૂર્યપ્રકાશ, આબોહવાનો સમૂહ એટલે જમીન.

ઉત્પાદનમાં મદદરૂપ ખનીજ, ખાણા, પર્વત, નદી, ગરમી તમામને જમીન ગણીએ, તો જમીનનાં મહત્વનાં લક્ષ્ણો નીચે મુજબ છે :

(1) જમીન કુદરતી બક્ષિસ છે. (તે માનવસર્જન નથી.) (2) જમીનનો કુલ પુરવઠો સ્થિર છે. (3) જમીન ભૌગોલિક રીતે અગતિશીલ છે. (4) તેની ફળદુપતા જુદી જુદી હોય છે. (5) ભૂમિને મળતા વળતરને ભાડું કહે છે.

2.8.2 શ્રમ : અન્ય વ્યક્તિની દેખરેખ હેઠળ (કે સૂચના મુજબ) વળતરની અપેક્ષા સાથે થતું માનસિક કે શારીરિક કાર્ય તે શ્રમ છે અને તે કરનાર શ્રમિક છે.

ઘણા અર્થશાસ્ત્રીઓ માને છે કે, ઉત્પાદનનાં બે જ મૂળભૂત સાધનો છે. કુદરતી પરિબળો એટલે જમીન અને માનવી એટલે કે શ્રમ.

ઉત્પાદનના અગત્યના સાધન તરીકે શ્રમનાં લક્ષણો નીચે મુજબ છે :

- | | |
|---|--|
| (1) શ્રમ અને શ્રમિક અવિભાજ્ય છે. | (2) શ્રમ નાશવંત છે. (સંગ્રહ થઈ શકતો નથી.) |
| (3) સામાજિક-માનવિક કારણો ગતિશીલતાને અસર કરે છે. | (4) દરેક શ્રમિકની કાર્યક્ષમતા જુદી હોઈ શકે છે. |
| (5) શ્રમના પુરવણાનો આધાર વસ્તિ પર છે. | (6) શ્રમને ચુકવાતા વળતરને વેતન કહે છે. |

2.8.3 મૂડી : આધુનિક ઉત્પાદન-પ્રક્રિયામાં અગત્યનું ગણાતું સાધન મૂડી છે. શ્રમ અને જમીન એ ફુદરતનું સર્જન છે જ્યારે મૂડી માનવસર્જિત ઉત્પાદનનું સાધન છે. મૂડી એટલે એવી ભૌતિક વસ્તુઓ જે ઉત્પાદનમાં મદદરૂપ થાય છે.

મૂડીને ઉત્પાદનનું ઉત્પાદિત સાધન માનવામાં આવે છે કારણ કે મૂડી એ એવી ભૌતિક વસ્તુ છે જેનું ઉત્પાદન થયું છે અને હવે તે ઉત્પાદનમાં મદદ કરે છે. દા.ત., ટ્રેકટરનું ઉત્પાદન થયું છે અને હવે તે ખેતીના ઉત્પાદનમાં કામ કરે છે.

મૂડી અને સંપત્તિ વચ્ચે પણ તફાવત છે કારણ સંપત્તિ પણ ભૌતિક હોય છે. પણ બધી સંપત્તિ ઉત્પાદન-પ્રક્રિયામાં સામેલ થતી નથી.

મૂડીનાં લક્ષણો : (1) ઉત્પાદનનું માનવસર્જિત સાધન છે. (2) સૌથી ગતિશીલ ઉત્પાદનનું સાધન છે. (3) અધિત ધરાવતું સાધન છે. (4) મૂડીનું વળતર તે બાજ છે.

2.8.4 નિયોજક : ઉત્પાદનનાં સાધનોનું સંયોજન કરનાર નિયોજક છે. જોકે વ્યવસ્થાપક અને નિયોજક વચ્ચે તફાવત છે. વ્યવસ્થાપક (Manager) વેતન પ્રાપ્ત કર્મચારી છે જે સાધનની વ્યવસ્થા કરે છે.

નિયોજક સ્વતંત્રપણે જોખમ ઉઠાવે છે. તેનું વળતર નિશ્ચિત નથી. જમીન, મૂડી, શ્રમના સંયોજન દ્વારા ઉત્પાદન-પ્રક્રિયા યોજને તે આવક મેળવવાનો પ્રયત્ન કરે છે.

નિયોજક ઉત્પાદનના ગ્રાન્ય સાધનને નિશ્ચિત વળતર આપે છે અને તેનું જ વળતર નિશ્ચિત નથી.

નિયોજકનાં લક્ષણો : (1) તે આર્થિક નિર્ણયો કરે છે. (2) તે જોખમ ઉઠાવે છે. (3) નિયોજન શક્તિ એ ગુણ છે. (4) તેને મળતા વળતરને નફો કહે છે.

2.9 વ્યાપારચક (Trade Cycle)

માનવજીવનની જેમ અર્થતંત્રમાં પણ ચકાકાર પરિવર્તનો આવ્યાં કરે છે. અર્થતંત્રમાં આવતી અસમતુલ્યાઓ, ઊથલપાથલો, પરિવર્તનો નીચે પ્રમાણો ચાર પ્રકારના હોય છે :

(1) આકસ્મિક આર્થિક પરિવર્તનો (2) મોસમી આર્થિક પરિવર્તનો (3) દીર્ଘકાળીન આર્થિક પરિવર્તનો (4) ચકવત આર્થિક પરિવર્તનો.

2.9.1 આકસ્મિક આર્થિક પરિવર્તનો : અર્થતંત્રમાં અકસ્માતે જ અશાધ્યાર્થી પરિવર્તનો આવી શકે છે. દા.ત., વાવાઝેંડું આવવું, અત્યંત વરસાદ અને પૂર આવવું કે દુષ્કાળ પડવો. આવાં આકસ્મિક પરિબળો અર્થતંત્રમાં મોટી ઊથલપાથલ કે લાંબા ગાળાની અસરો સર્જે છે.

આકસ્મિક પરિવર્તનો ઘણી વાર અર્થતંત્રના કોઈ એક ભાગ કે પ્રદેશ પૂરતા પણ મર્યાદિત હોઈ શકે છે. દા.ત., ખેતી, ઉદ્યોગક્ષેત્ર.

2.9.2 મોસમી આર્થિક પરિવર્તનો : અર્થતંત્રમાં ઋતુ આધારિત પરિવર્તનો પણ આવે છે. શિયાળામાં, ઉનાળામાં, ચોમાસામાં બજારમાં જુદી જુદી માંગ સર્જતી હોય છે અને તે મુજબ ઉત્પાદન-રોજગારીમાં પણ પરિવર્તનો આવે છે. જેમકે, દર વર્ષ મોસમી પરિવર્તનોનું એક ચક ચાલ્યા કરે છે અને તેમાં સમયાંતરે પરિવર્તન આવ્યા કરે છે.

2.9.3 દીર્ଘકાળીન આર્થિક પરિવર્તનો : અર્થતંત્રમાં કોઈ ચોક્કસ દિશામાં લાંબા સમય સુધી પરિવર્તનની પ્રક્રિયા ચાલે છે તેને દીર્ଘકાળીન આર્થિક પરિવર્તનો કહે છે.

કોઈ પણ ગતિશીલ અર્થતંત્રમાં લાંબા ગાળાનાં પરિવર્તનો આવતાં જ હોય છે. જે એક જ દિશામાં હોય છે. અહીંથાં પરિવર્તનો ચકાકાર હોતાં નથી.

2.9.4 ચકવત આર્થિક પરિવર્તનો : એક સમયગાળા દરમિયાન ઉર્ધ્વગામી અને અધોગામી આર્થિક વલણો સર્જીય તે

ચક્કિય આર્થિક પરિવર્તનો છે અને આવાં પરિવર્તનો નિશ્ચિત ન હોવા છીતાં ઓળખી શકાય તેવાં હોય છે. વ્યાપારચકો આવાં ચક્કિય પરિવર્તનો હોય છે. જુદા જુદા અર્થશાસ્ત્રીઓએ વ્યાપારચકની વ્યાખ્યા આપી છે.

2.10 વ્યાપારચકની વ્યાખ્યા (Definition of a Trade Cycle)

હેબરલેર જણાવે છે કે, (અર્થતંત્રમાં) વારાફરતી આવતા સારાં અને ખરાબ (આર્થિક) પરિવર્તનો એટલે વ્યાપારચક.

હોટ્રે જણાવે છે કે વ્યાપારના સારા અને ખરાબ તબક્કાઓ કે જે વારાફરતી આવે છે તે વ્યાપારચક છે.

વ્યાપારચકની વ્યાખ્યા પરથી નીચેનાં મહત્વનાં લક્ષણો તારવી શકાય :

- (1) અર્થતંત્રમાં આર્થિક ઉથલપાથલ થાય છે.
- (2) અર્થતંત્રમાં સારા અને ખરાબ એવા બે વ્યાપાર તબક્કાઓ જોવા મળે છે.
- (3) મૂળભૂત રીતે અર્થતંત્રમાં વપરાશને પરિણામે ઉદ્ભવતી માંગનાં પરિવર્તનો છે.
- (4) વ્યાપારચકીય ઉથલપાથલ સરખા સમયાંતર ઉદ્ભવતી નથી.

2.11 વ્યાપારચકના તબક્કાઓ (Stages of a Trade Cycle)

સમજૂતી માટે આપણે વ્યાપારચકના ચાર તબક્કા નીચે મુજબ સમજીએ :

2.11.1 તેજી : વ્યાપારચકના આ તબક્કામાં વ્યાપાર-પ્રવૃત્તિ ઉચ્ચતમ કક્ષાએ વપરાશ અને માંગના ઊંચા દરને કારણે અર્થતંત્રમાં નફાકારકતા હોય છે માટે મૂડીરોકાણ અને રોજગારીનો ઊંચો દર જોવા મળે છે.

2.11.2 ઓટ : નફાની અપેક્ષાએ મૂડીરોકાણ વધતા જાય છે. સાધનોની માંગ વધતા તેમની કિમતો વધવા લાગે છે, તેથી ઉત્પાદનના ખર્ચમાં વધારો થતા નફાકારકતા ઘટવા લાગે છે. બીજી બાજુ લોકોનો વપરાશ ઘટતા દરે વધતા અર્થતંત્રમાં નરમાઈ જોવા મળે છે. માંગ ધીમી પડે છે. વપરાશમાં ઘટાડો થાય છે અને નવા મૂડીરોકાણ આકર્ષાત્મા નથી.

2.11.3 મંદી : માંગમાં ઘટાડો પુરવઠાની છત ઊભી કરે છે. કિમતો ઘટવાનું વલાણ ધરાવે છે માટે નફો ઘટે છે અને નફો ઘટતા મૂડીરોકાણ અને રોજગારીમાં ઘટાડો થવા લાગે છે અને અર્થતંત્રમાં વધુ ભાવ ઘટાડાની આશાએ માંગ પણ અટકી જાય છે. આ સ્થિતિ મંદીની છે. અહીં લોકો પાસે ખરીદશક્તિ હોવા છીતાં તેઓ ખરીદી કરતા નથી અને માંગનો અભાવ મૂડીરોકાણ તથા રોજગારીને નિરાશ કરે છે.

2.11.4 સુધારણા : અર્થતંત્રમાં વાપક નિરાશામાંથી આપમેળે ખરીદી તરફી વાતાવરણ સર્જય છે. માંગ વધતા નફાની આશા સર્જય છે. બેકાર સાધનો કામે લાગતા તેમની આવક વધે છે. આવકમાં વધારો ખર્ચમાં વધારો લાવે છે અને ખર્ચ માંગને અસરકારક બનાવી નફાકારકતા સર્જ છે અને અર્થતંત્ર સુધારણા તરફ ગતિ કરે છે.

આમ, અર્થતંત્રમાં આવતા ચકાકાર પરિવર્તનો વ્યાપારચકો છે. યાદ રહે કે આવાં પરિવર્તનો માંગ-પુરવઠા આધારિત બજાર-અવસ્થામાં (મૂડીવાદ) વધારે અસરકારક રીતે જોવા મળે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જવાબનો સાચો વિકલ્પ પસંદ કરી લખો :

- (1) માનવજીવન માટે વસ્તુ કેટલી ઉપયોગી છે તે બાબત વસ્તુનું કયું મૂલ્ય દર્શાવે છે ?

(A) વિનિમય-મૂલ્ય	(B) ઉપયોગિતા-મૂલ્ય	(C) વપરાશ-મૂલ્ય	(D) આંતરિક-મૂલ્ય
------------------	--------------------	-----------------	------------------
- (2) વસ્તુ કે સેવાના બદલામાં ચૂકવાતા નાણાકીય એકમનું પ્રમાણ એટલે...

(A) મૂલ્ય	(B) વિનિમય	(C) કિમત	(D) સંપત્તિ
-----------	------------	----------	-------------
- (3) નીચેનામાંથી કઈ વસ્તુઓનો સમાવેશ ભौતિક વસ્તુમાં થાય છે ?

(A) સંગીત	(B) શિક્ષણ	(C) દાકતરી-સલાહ	(D) ફિજ
-----------	------------	-----------------	---------

- (4) સંપત્તિ નીચે આપેલા વિકલ્પમાંથી કયું લક્ષણ ધરાવતી નથી ?
 (A) ઉપયોગિતાનો ગુણ ધરાવે છે.
 (C) બાધ્યરૂપ ધરાવે છે.
 (B) તેની છત હોવી જોઈએ.
 (D) વિનિમયપાત્રતા ધરાવે છે.
- (5) 'તમામ કુદરતી સંપત્તિ' એટલ શું ?
 (A) મૂડી (B) શ્રમ (C) જમીન (D) સંપત્તિ
- (6) નીચેનામાંથી કયો વ્યાપાર ચક્કનો પ્રકાર નથી ?
 (A) આકર્ષિક આર્થિક પરિવર્તનો
 (C) અંશતઃ આર્થિક પરિવર્તનો
 (B) મોસમી આર્થિક પરિવર્તનો
 (D) દીર્ઘકાળન આર્થિક પરિવર્તનો

2. નીચેના પ્રશ્નોના એક વાક્યમાં જવાબ આપો :

- (1) મૂલ્યનો અર્થ જણાવો.
 (2) સર્વસુલભ વસ્તુઓનો અર્થ અને ઉદાહરણ આપો.
 (3) અર્થશાસ્ત્રમાં નાશવંત વસ્તુઓ કોને ગણવામાં આવે છે ?
 (4) વપરાશી વસ્તુઓનો અર્થ અને ઉદાહરણ આપો.
 (5) કઈ સંપત્તિ વ્યક્તિગત સંપત્તિ ગણાય છે ?
 (6) ઉત્પાદનના સાધનોનો અર્થ જણાવો.
 (7) મૂડીનો અર્થ જણાવો.
 (8) ડેબરલરના મતે વ્યાપારચકની વ્યાખ્યા આપો.
 (9) વ્યાપારચકના કેટલા તબક્કા છે ? કયા કયા ?

3. નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ આપો :

- (1) ખાનગી વસ્તુ અને જાહેર વસ્તુના તફાવતના બે મુદ્દા જણાવો.
 (2) વસ્તુઓ અને સેવાઓનો અર્થ ઉદાહરણ સાથે સમજાવો.
 (3) ટકાઉ વસ્તુઓનો અર્થ ઉદાહરણ આપી સમજાવો.
 (4) અર્થશાસ્ત્રમાં કઈ વસ્તુઓને વપરાશી વસ્તુઓ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે ?
 (5) વ્યક્તિગત સંપત્તિ અને સામાજિક સંપત્તિનો અર્થ આપો.
 (6) પ્રો. માર્શલના મતે સંપત્તિનો અર્થ જણાવો.
 (7) ઉત્પાદનનો અર્થ સમજાવો.
 (8) ઉત્પાદનના સાધન સંદર્ભમાં શ્રમનો અર્થ જણાવો.

4. નીચેના પ્રશ્નોના મુદ્દાસર જવાબ આપો :

- (1) કિમત અને મૂલ્યનો અર્થ આપો.
 (2) વસ્તુઓના પ્રકારો જણાવી વપરાશી વસ્તુઓ અને ઉત્પાદક વસ્તુઓનો ઝ્યાલ ઉદાહરણ આપી સમજાવો.
 (3) સંપત્તિના પ્રકારો જણાવી રાષ્ટ્રીય સંપત્તિ અને આંતરરાષ્ટ્રીય સંપત્તિનો ઝ્યાલ ઉદાહરણ આપી સમજાવો.
 (4) ઉત્પાદન-સાધનનો અર્થ ઉદાહરણ આપી સમજાવો.
 (5) વ્યાપારચકની વ્યાખ્યા આપી તેના આધારે વ્યાપારચકના મહત્વના તબક્કાઓ જણાવો.

5. નીચેના પ્રશ્નોના વિસ્તારપૂર્વક જવાબ આપો :

- (1) સંપત્તિનો અર્થ આપી સંપત્તિનાં લક્ષણો વિગતે સમજાવો.
- (2) અર્થતંત્રમાં આવતાં ચકાકાર આર્થિક પરિવર્તનોના પ્રકારોની વિસ્તૃત માહિતી આપો.
- (3) ઉત્પાદનનો અર્થ આપી ઉત્પાદનના સાધનો વિશે ચર્ચા કરો.

પારિભ્રાંધિક શબ્દો

કિમત (Price)	: વસ્તુ કે સેવાના બદલામાં ચૂકવાતા નાણાકીય એકમનું પ્રમાણ એટલે કિમત.
મૂલ્ય (Value)	: વસ્તુ કે સેવાનું અન્ય વસ્તુ કે સેવાના પ્રમાણમાં વિનિમય મૂલ્ય.
વસ્તુઓ (Goods)	: માનવીની જરૂરિયાત સંતોષનાર ભૌતિક બાબતો
સંપત્તિ (Wealth)	: જે વસ્તુ ઉપયોગી હોય, અછતવાળી, વિનિમયપાત્ર હોય અને જેના પર વ્યક્તિગત માલિકી થઈ શકતી હોય તે સંપત્તિ છે.
સેવાઓ (Services)	: માનવ-જરૂરિયાત સંતોષનારી અભૌતિક બાબતોને સેવાઓ કહેવામાં આવે છે.
ઉત્પાદનનાં સાધનો (Factors of Production)	: વસ્તુના ઉત્પાદન માટેનાં મૂળભૂત આવશ્યક સાધનો એટલે ઉત્પાદનનાં સાધનો.
વ્યાપારચક (Trade Cycle)	: અર્થતંત્રમાં વારાફરતી આવતા સારા અને ખરાબ તબક્કાઓ
કલ્યાણ (Welfare)	: અગાઉ કરતા વધારે સારી સ્થિતિનો અનુભવ



3

માંગ (Demand)

<ul style="list-style-type: none"> ● પ્રસ્તાવના <p>3.1 અર્થ</p> <p>3.2 વસ્તુની માંગને અસર કરતાં પરિબળો</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.2.1 વસ્તુની કિમત 3.2.2 વસ્તુની કિમત સિવાયનાં પરિબળો (અન્ય પરિબળો) <ul style="list-style-type: none"> 3.2.2.1 વ્યક્તિની અભિરૂચી અને પસંદગી 3.2.2.2 વ્યક્તિની આવક 3.2.2.3 સંબંધિત વસ્તુઓની કિમત <ul style="list-style-type: none"> (I) અવેજ વસ્તુની કિમત (II) પૂરક વસ્તુની કિમત 3.2.2.4 ભવિષ્યની કિમતો અંગેની અટકળો 3.2.2.5 વસ્તી અને વસ્તીનું વયજૂથ 	<p>3.5.3 હલકા પ્રકારની વસ્તુઓ (નિભ ગુણવત્તાવાળી વસ્તુઓ)</p> <p>3.5.4 ગ્રાહકોની પસંદગી</p> <p>3.6 માંગનું વિસ્તરણ અને સંકોચન</p> <p>3.7 માંગનો વધારો અને ઘટાડો</p> <p>3.8 વ્યક્તિગત માંગ અને બજારમાંગ</p> <p>3.9 માંગની સાપેક્ષતા</p> <p>3.10 માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતા <ul style="list-style-type: none"> 3.10.1 માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતાનો અર્થ </p> <p>3.11 માંગની મૂલ્ય સાપેક્ષતાના પ્રકારો <ul style="list-style-type: none"> 3.11.1 સંપૂર્ણ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = \infty$) 3.11.2 સંપૂર્ણ મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = 0$) 3.11.3 એકમ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = 1$) 3.11.4 મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p > 1$) 3.11.5 મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p < 1$) </p> <p>3.12 માંગની આવક સાપેક્ષતા <ul style="list-style-type: none"> 3.12.1 માંગની આવક સાપેક્ષતાનો અર્થ </p> <p>3.13 માંગની આવક સાપેક્ષતાના પ્રકારો <ul style="list-style-type: none"> 3.13.1 હકારાત્મક (ધન) આવક સાપેક્ષ માંગ 3.13.2 નહકારાત્મક (ક્રાણ) આવક સાપેક્ષ માંગ 3.13.3 શૂન્ય આવક સાપેક્ષ માંગ </p> <p>3.14 માંગની પ્રતિમૂલ્ય-સાપેક્ષતા</p> <p>3.15 માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતા માપવાની પદ્ધતિઓ</p>
<p>પ્રસ્તાવના (Introduction)</p> <p>અર્થશાસ્ત્રના મૂળભૂત ઘાલોમાં સૌથી અગત્યના ઘાલો માંગ અને પુરવઠો છે. અર્થશાસ્ત્ર વિષયમાં માંગ અને પુરવઠો એવા ઘાલો છે કે, જેની સમજૂતી વિના વ્યક્તિ અર્થશાસ્ત્રીય વિશ્લેષણ-શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. જેથી માંગ અને પુરવઠા નામનાં બે બજાર પરિબળોની સમજૂતી જરૂરી બને છે. અહીં આપણે માંગના ઘાલ વિશે સમજૂતી મેળવીશું.</p>	<p>20</p>

3.1 અર્થ (Meaning)

કોઈ એક ચોક્કસ સમય અને કિમતે ગ્રાહકની વસ્તુ ખરીદવાની ઈચ્છા, શક્તિ અને તૈયારીને વસ્તુની માંગ કહે છે.

વસ્તુની માંગ સમય, કિમત, વસ્તુ ખરીદવાની ઈચ્છા, શક્તિ અને તૈયારી એમ કુલ પાંચ પરિબળોને આધારે સર્જન પામે છે. જેમાં આ પાંચ પરિબળો પૂરકરૂપ હોઈ તે તમામની હાજરી ફરજિયાત છે, એટલે કે વસ્તુની માંગ ત્યારે જ શક્ય બને કે જ્યારે કોઈ એક ચોક્કસ સમયે અને કિમતે ગ્રાહક તે વસ્તુ ખરીદવાની ઈચ્છા, શક્તિ (નાણું) અને તૈયારી (નાણાં ખર્ચવાની તૈયારી) ધરાવતો હોય.

3.2 વસ્તુની માંગને અસર કરતાં પરિબળો (Factors Affecting Demand/Determinants of Demand)

માંગને અસર કરતાં પરિબળો (માંગના નિર્ણાયકો) મુજ્યત્વે બે છે : (1) વસ્તુની કિમત (2) કિમત સિવાયનાં પરિબળો (અન્ય પરિબળો).

3.2.1 વસ્તુની કિમત : વસ્તુની માંગ પર સૌથી વધુ અસર કરનારું અને ખૂબ જ અગત્યનું પરિબળ એ જે-તે વસ્તુની કિમત છે. કારણકે જેમ વસ્તુની કિમત ઘટે, વસ્તુ સસ્તી બને છે અને તેથી વસ્તુની માંગનું વિસ્તરણ થાય છે. જ્યારે વસ્તુની કિમત વધતાં, વસ્તુ મોંધી બને છે તેથી માંગ સંકોચન પામે છે. આમ, વસ્તુની કિમત અને વસ્તુની માંગ એકબીજા સાથે વસ્તુરૂપે સંકલાપેલ છે. જેથી કહી શકાય કે વસ્તુની કિમત એ વસ્તુની માંગ પર સૌથી વધુ અસર કરનાર નિર્ણાયક પરિબળ છે.

3.2.2 વસ્તુની કિમત સિવાયનાં પરિબળો (અન્ય પરિબળો) :

3.2.2.1 વ્યક્તિની અભિરુચી અને પસંદગી : ગ્રાહકરૂપ વ્યક્તિની અભિરુચી અને પસંદગી વસ્તુની માંગ ઉપર અસર પાડનારું પરિબળ છે. વ્યક્તિનો ગમો-આણગમો, શોખ, પસંદગી વગેરે વસ્તુની માંગમાં ફેરફાર લાવી શકે છે. જેથી કહી શકાય કે વસ્તુની માંગ એ વ્યક્તિની પસંદગી દર્શાવે છે. દા.ત., નાની ઊભરે વાચનનો શોખ હોય તો તે ઊભર બદલાતાં વ્યક્તિના વાચનનો પ્રકાર બદલાય છે. જેમકે નાની ઊભરનાં બાળકોને વાર્તાનું વાચન, પુષ્ટ ઊભરે નવલક્ષ્ય અને મોટી ઊભરે ધાર્મિક પુસ્તકોનું વાચન કરવું ગમે છે.

3.2.2.2 વ્યક્તિની આવક : વ્યક્તિની આવક અને વસ્તુની માંગ વચ્ચે સીધો સંબંધ છે. એટલેકે વ્યક્તિની આવક વધતાં, તે વ્યક્તિની વસ્તુ ખરીદવાની શક્તિ વધે છે અને વસ્તુની માંગ પણ વધે છે, જ્યારે વ્યક્તિની આવક ઘટતાં, વ્યક્તિની ખરીદશક્તિમાં થતો ઘટાડો વસ્તુની માંગ ઘટાડે છે. અહીં નિભન ગુણવત્તાવાળી વસ્તુઓ અપવાદરૂપ વસ્તુઓ બને છે કારણ કે આવી વસ્તુઓની માંગ, વ્યક્તિની આવકમાં વધારો થબા છતાં ઘટે છે.

3.2.2.3 સંબંધિત વસ્તુઓની કિમત : સામાન્ય રીતે વસ્તુઓને અન્ય વસ્તુઓ સાથે બે પ્રકારના સંબંધો હોય છે : (1) અવેજ્જપણાનો સંબંધ (2) પૂરકપણાનો સંબંધ. આવા પ્રકારની વસ્તુઓને સંબંધિત વસ્તુ અને તેવી વસ્તુઓની કિમતને સંબંધિત વસ્તુઓની કિમત કહેવામાં આવે છે.

(I) અવેજ્જ વસ્તુની કિમત : એક વસ્તુના સ્થાને બીજી વસ્તુ જરૂરિયાત સંતોષવા માટે વાપરી શકતી હોય તો તેવી વસ્તુઓને અવેજ્જ વસ્તુ કહે છે. આ પ્રકારની વસ્તુઓમાં હરીફાઈનું તત્ત્વ તીવ્ર (વધુ) હોય છે. દા.ત., સમાન લાક્ષણિકતા ધરાવતા બે જુદી-જુદી કંપનીના ટી.વી., બાઈક, ફિજ વગેરે. અહીં મૂળ વસ્તુની કિમત ફેરફાર ન પામે અને તેની અવેજ્જ વસ્તુની કિમત ઘટે તો, મૂળ વસ્તુ અને અવેજ્જ વસ્તુ એકસરખી હોવાથી અવેજ્જ વસ્તુ સસ્તી બનતાં તેની માંગ વધે છે અને તેથી મૂળ વસ્તુની માંગ ઘટે છે. આવું વિરુદ્ધ દિશાના ફેરફાર વખતે પણ બને છે. જે સ્પષ્ટ કરે છે કે અવેજ્જ વસ્તુની કિમત, મૂળ વસ્તુની માંગને અસર કરે છે.

(II) પૂરક વસ્તુની કિમત : પૂરક વસ્તુ એટલે જે-તે વસ્તુનો ઉપયોગ કરવા માટે જરૂરી એવી બીજી વસ્તુ. આવી વસ્તુઓ હુમેશાં એકબીજા સાથે જોડાયેલી હોય છે. એક વસ્તુના વપરાશ માટે બીજી વસ્તુ વાપરવી આવશ્યક હોય તો તેવી વસ્તુઓ એકબીજાની પૂરક વસ્તુ કહેવાય છે. દા.ત., મોબાઇલ અને સીમકાર્ડ, એ.સી. અને વીજળી, ચશમાંની ફેમ અને તેના કાચ વગેરે. અહીં મૂળ વસ્તુની કિમતમાં ફેરફાર ન થાય પણ, પૂરક વસ્તુની કિમત વધે તો, મૂળ વસ્તુ અને પૂરક વસ્તુ બંને એકબીજાથી જોડાયેલ હોવાથી પૂરક વસ્તુ મોંધી બનતાં તેની માંગ ઘટતા મૂળ વસ્તુની માંગ પણ ઘટે છે. આવું તેનાથી વિરુદ્ધ દિશાના ફેરફાર વખતે પણ બને છે. જે સ્પષ્ટ કરે છે કે પૂરક વસ્તુની કિમત, મૂળ વસ્તુની માંગને અસર કરે છે.

3.2.2.4 ભવિષ્યની કિમતો અંગેની અટકળો : વ્યક્તિની ભવિષ્યમાં વસ્તુઓની કિમત વિશેની અટકળો (અનુમાનો) વર્તમાન સમયની, વસ્તુની માંગમાં મોટા ફેરફારો લાવે છે. જો વ્યક્તિની ભવિષ્યમાં વસ્તુની કિમતમાં વધારા અંગેની અટકળ હોય તો તે વર્તમાન સમયમાં વસ્તુની માંગ વધારે છે, જેથી તે વ્યક્તિ ભવિષ્યમાં બચત કરી શકે છે.

3.2.2.5 વસ્તી અને વસ્તીનું વયજૂથ : વસ્તીનું પ્રમાણ પણ વસ્તુની બજારમાંગને અસર કરનારું એક અગત્યનું પરિબળ છે. દેશની વસ્તી (જનસંખ્યા) જેટલી હોય તેના પ્રમાણમાં જ વસ્તુઓની વપરાશ થતી હોય છે. તેથી કહી શકાય કે વસ્તી વધે તો વસ્તુઓની માંગ પણ વધશે અને વસ્તી ઘટે તો વસ્તુઓની માંગ પણ ઘટશે. વસ્તીના વયજૂથના થતા ફેરફારો પણ વસ્તુની માંગમાં ફેરફારો લાવે છે.

3.3 માંગ વિધેય (Demand Function)

બે કે તેથી વધુ પરિબળો વચ્ચેના કારણ અને અસર વચ્ચેના સંબંધને વિધેય કહેવામાં આવે છે. માંગ વિધેય, વસ્તુ કે સેવાની માંગ અને તેને અસર કરતાં પરિબળોનો કાર્યકારણ સંબંધ રજૂ કરે છે. વ્યક્તિગત રીતે વસ્તુની માંગ તે વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ, વ્યક્તિની અભિરુચી અને પસંદગી, વ્યક્તિની આવક, સંબંધિત વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ, વસ્તીનું પ્રમાણ વગેરે જેવાં પરિબળો ઉપર આધારિત હોય છે. વ્યક્તિની માંગનું ગાણિતીક વિધેય નીચે મુજબ છે :

$$D_x = f(P_x, P_y, P_e, T, Y, U)$$

જ્યાં, D_x = X વસ્તુની માંગ (Demand for X)

f = વિધેય સૂચક સંજ્ઞા (Functional Notation)

P_x = X વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ (Price of X)

P_y = Y વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ (સંબંધિત વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ) (Prices of Related Goods)

P_e = ભવિષ્યની ડિમ્યુન્ડમેન્ટો અંગેની અટકળો (Expectations Regarding Future Prices)

T = ગ્રાહકની અભિરુચી અને પસંદગી (Consumer's Tastes and Preferences)

Y = ગ્રાહકની આવક (Consumer's Income)

U = અન્ય પરિબળો (Other Factors)

અર્થશાસ્ત્રમાં ઘણા હેતુઓ માટે વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ અને તેની માંગ વચ્ચેનો સંબંધ તારવવામાં આવે છે. જેમાં ડિમ્યુન્ડમેન્ટ સિવાયના માંગને અસર કરતાં પરિબળો જેવા કે સંબંધિત વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ, અપેક્ષિત ડિમ્યુન્ડમેન્ટ, ગ્રાહકની અભિરુચી અને પસંદગી, વ્યક્તિની આવક અને અન્ય પરિબળોને સ્થિર ધારી લેવામાં આવે છે.

3.4 માંગનો નિયમ (Law of Demand)

વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ અને વસ્તુની માંગ વચ્ચેના સંબંધની સમજૂતી આપતા નિયમને માંગના નિયમ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. જેમાં વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટમાં થતો ફેરફાર એ કારણ અને વસ્તુની માંગમાં થતો ફેરફાર એ અસર છે.

આ નિયમ પ્રો. આલ્ફેડ માર્શલે રજૂ કર્યો છે. જો અન્ય પરિબળો યથાવતું રહે તો વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ ઘટતાં વસ્તુની માંગનું સંકોચન થાય છે. આમ, વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ અને તેની માંગ વચ્ચે વ્યસ્ત સંબંધ છે.

3.4.1 ધારણાઓ : વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટ અને તેની માંગ વચ્ચેનો વ્યસ્ત સંબંધ દર્શાવતો નિયમ કેટલીક ધારણાઓ પર રચવામાં આવ્યો છે. આ નિયમમાં ડિમ્યુન્ડમેન્ટ સિવાયના માંગને અસર કરતાં પરિબળોને સ્થિર (યથાવતું) ધારી લેવામાં આવ્યાં છે. આ ધારણાઓ નીચે મુજબ છે :

(1) ગ્રાહકની અભિરુચી અને પસંદગી સ્થિર રહે છે.

(2) ગ્રાહકની આવક સ્થિર છે.

(3) અવેજ અને પૂરક વસ્તુની ડિમ્યુન્ડમેન્ટો સ્થિર રહે છે.

(4) ભવિષ્યની ડિમ્યુન્ડમેન્ટો અંગેનાં અનુમાનો કરવામાં આવતાં નથી.

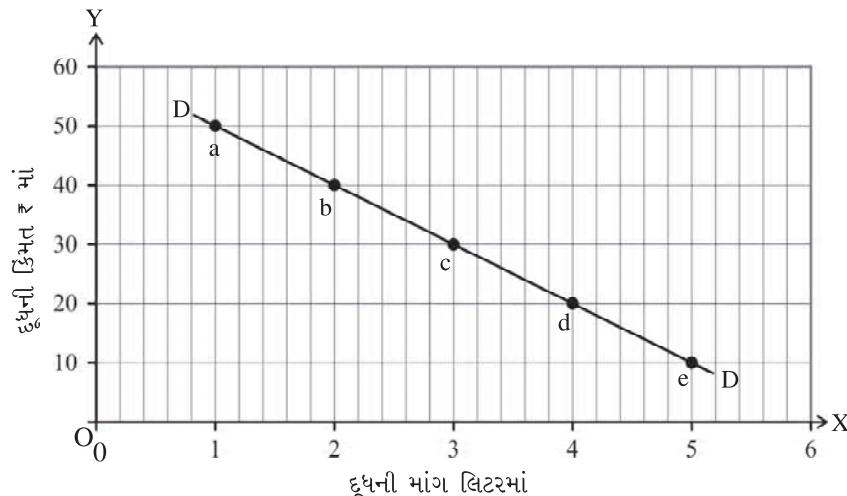
(5) વસ્તીનું પ્રમાણ સ્થિર રહે છે.

3.4.2 માંગના નિયમની સમજૂતી : માંગના નિયમની સમજૂતી, માંગની અનુસૂચિ, આકૃતિ અને વિશ્લેષણ પર આધારિત છે, જે નીચે મુજબ છે :

માંગની અનુસૂચિ : કોઈ એક ગ્રાહક કોઈ એક ચોક્કસ સમયે જુદી-જુદી ડિમ્યુન્ડમેન્ટો વસ્તુનાં કેટલાં એકમો ખરીદવાની તૈયારી

કરે છે. તે દર્શાવતી યાદીને માંગની અનુસૂચિ કહેવામાં આવે છે. કાલ્યનિક અનુસૂચિ દ્વારા આ બાબતને સમજી શકાય છે. આવી એક કાલ્યનિક અનુસૂચિ નીચે મુજબ છે :

1 લિટર દૂધની કિમત (₹ માં)	દૂધની માંગ (લિટરમાં)
50	1
40	2
30	3
20	4
10	5



3.1 માંગના નિયમની આકૃતિ

આકૃતિમાં X ધરી પર દૂધની માંગ લિટરમાં અને Y ધરી પર દૂધની લિટરદીઠ કિમત રૂપિયામાં દર્શાવે છે. અનુસૂચિ મુજબ આકૃતિ દોરતાં બિંદુઓ a, b, c, d, e પ્રાપ્ત થાય છે. આ પ્રત્યેક બિંદુ જુદ્દી-જુદ્દી કિમતે થતી દૂધની લિટરદીઠ માંગ દર્શાવે છે. આ બિંદુઓને જોડતી રેખા DD એ માંગરેખા છે.

આકૃતિમાં ‘a’ બિંદુ દર્શાવે છે કે દૂધની ₹ 50 પ્રતિ લિટર કિમતે 1 લિટર દૂધની માંગ થાય છે. ‘b’ બિંદુ દર્શાવે છે કે દૂધની ₹ 40 પ્રતિ લિટર કિમતે 2 લિટર દૂધની માંગ થાય છે. જ્યારે ‘e’ બિંદુ દર્શાવે છે કે દૂધની ₹ 10 પ્રતિ લિટર કિમતે 5 લિટર દૂધની માંગ થાય છે. આમ, આકૃતિમાં બિંદુઓ a, b, c, d, e ને જોડતાં ‘DD’ માંગરેખા પ્રાપ્ત થાય છે. જે ડાબી બાજુથી જમણી બાજુ, ઉપરથી નીચે તરફ ગતિ કરે છે, એટલે કે આકૃતિમાં ‘DD’ માંગરેખા જ્ઞાણાળ ધરાવે છે.

વિશ્લેષણ : વસ્તુની કિમત અને તેની માંગ વચ્ચેનો વ્યસ્ત સંબંધ નીચે મુજબનાં બે કારણોની મદદથી સમજી શકાય છે :

3.4.2.1 આવક અસર : ગ્રાહકની નાણાકીય આવક સ્થિર રહે અને જો વસ્તુની કિમતમાં ઘટાડો થાય તો ગ્રાહકની ભરીદશક્તિમાં વધારો થવા પામે છે. જેથી ગ્રાહકની વાસ્તવિક આવક વધે છે. (વસ્તુ કે સેવાના સંદર્ભમાં રજૂ થતી આવકને વાસ્તવિક આવક કહે છે.) દા.ત., ગ્રાહક દૂધની ખરીદી માટે ₹ 50 ખર્ચવા તૈયાર છે. ત્યારે જો દૂધની પ્રતિ લિટર કિમત ₹ 50 હોય, તો ગ્રાહક માત્ર 1 લિટર દૂધ ખરીદી શકે છે. પરંતુ, જો દૂધની પ્રતિ લિટર કિમત ઘટીને ₹ 10 થાય તો ₹ 50 વડે તે 5 લિટર દૂધની ખરીદી કરી શકે છે. આમ, કિમત ઘટતાં ગ્રાહકની ભરીદશક્તિમાં વધારો થવા પામે છે જેથી માંગ વધે છે તેને ‘આવક અસર’ કહે છે. માત્ર સાવ હલકા પ્રકારની વસ્તુની બાબતમાં આવક અસર નકારાત્મક હોય છે. દા.ત., હલકું અનાજ. જેની કિમત ઘટવા છતાં તેની માંગમાં ઘટાડો થાય છે.

3.4.2.2 અવેજ અસર : કોઈ એક મૂળ વસ્તુની કિમતમાં ઘટાડો થાય છે ત્યારે તેની એક સમાન એવી અવેજ વસ્તુની સરખામણીમાં આ વસ્તુ સસ્તી બને છે. તેથી ગ્રાહક અવેજ વસ્તુની માંગ ઘટાડીને મૂળ વસ્તુની માંગ વધારે છે તેને ‘અવેજ અસર’ કહે છે. દા.ત., સાદી (ફોર્મલ) પેન્ટ અને જિન્સ પેન્ટ. આ બંને પેન્ટની અવેજ વસ્તુઓ પૈકી જો સાદી પેન્ટની કિમત ઘટે ત્યારે તેની અવેજ જિન્સ પેન્ટની કિમત સ્થિર રહે તો ગ્રાહકોને બંને પેન્ટ વચ્ચેની કિમતની સરખામણી કરતાં સાદી પેન્ટ સસ્તી લાગે છે. જેથી તેઓ સાદી પેન્ટની માંગ વધારીને જિન્સ પેન્ટની માંગ ઘટાડે છે.

3.5 માંગના નિયમના અપવાદો (Exceptions to the Law of Demand)

માંગના નિયમની ધારણાઓ પરિપૂર્ણ થવા છતાં કેટલીક બાબતોમાં અપવાદ જોવા મળે છે. જેમાં માંગના નિયમથી વિરુદ્ધ

દિશાના ફેરફારો નોંધવામાં આવે છે, એટલે કે વસ્તુની કિંમત ઘટવા છતાં માંગ વધવાને બદલે ઘટે છે અથવા વસ્તુની કિંમત વધવા છતાં માંગ ઘટવાને બદલે વધે છે. આવા અપવાદો નીચે મુજબ છે :

3.5.1 પ્રતિષ્ઠામૂલ્ય ધરાવતી વસ્તુઓ : સોના-ચાંદીનાં ધરેણાં, મોંઘી કાર, મોંઘો મોબાઇલ વગેરે જેવી ખૂબ મોંઘી અને પ્રતિષ્ઠા ધરાવતી વસ્તુઓની બાબતમાં માંગનો નિયમ સાચો પડતો નથી. આ પ્રકારની વસ્તુઓ વ્યક્તિની પ્રતિષ્ઠા વધારે છે. ધનવાન વર્ગના લોકો વસ્તુની કિંમત જેમ ઊંચી તેમ તેવી વસ્તુમાં પ્રતિષ્ઠામૂલ્ય વધારે છે તેવું માનતા હોવાથી વસ્તુની કિંમત જેટલી ઊંચી હશે તેટલી તેઓ તે વસ્તુની માંગ ઘટાડવાને બદલે વધારે છે અને તેનાથી વિરુદ્ધ વસ્તુની કિંમત ઓછી હોય તો તેમાં પ્રતિષ્ઠામૂલ્ય ઓહું હોવાનું માનીને ધનિકો આવી વસ્તુની માંગ ઘટાડે છે. આ બાબતને માંગના નિયમ વડે સમજવી શકતી નથી.

3.5.2 અત્યંત સસ્તી વસ્તુઓ : મીઠું, દીવાસળી, ટાંકણી, સમાચારપત્ર વગેરેની માંગ પાછળ ગ્રાહકની આવકનો ખૂબ નાનો ભાગ ખર્ચાય છે. તેથી આવી વસ્તુની કિંમતમાં વધારો-ઘટાડો થવા છતાં ગ્રાહકના વસ્તુ પાછળના કુલ ખર્ચમાં કોઈ વિશેષ ફેરફાર થતો નથી. જેના કારણે આવી વસ્તુઓની માંગ ઉપર ગ્રાહકો મોટી અસરો પાડતા નથી. દા.ત., ટાંકણી કે સ્ટેપલરની પિનના ભાવ ઘટાનું લોકો આ પ્રકારની વસ્તુઓની માંગ વિશેષ પ્રમાણમાં વધારતા નથી. અથવા સ્થિર રાખે છે.

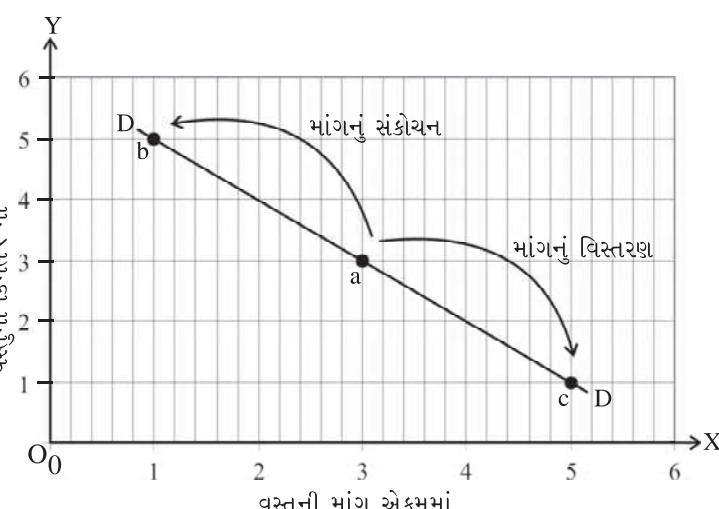
3.5.3 હલકા પ્રકારની વસ્તુઓ (નિભન ગુણવત્તાવાળી વસ્તુઓ) : આ પ્રકારની વસ્તુઓના સંદર્ભ દર્શાવતો જ્યાલ સર રોબર્ટ ગીફન નામના વ્યક્તિએ વિકસાયો હોવાથી તેને ગીફન વસ્તુ પણ કરે છે. દા.ત., ઘઉની સરખામણીમાં જુવાર, શુદ્ધ ધીની સરખામણીમાં વનસ્પતિ ધી વગેરે જેવી ઉત્તરતી કક્ષાની (નિભન કક્ષાની) વસ્તુઓને હલકા પ્રકારની વસ્તુઓ કહે છે. આ પ્રકારની વસ્તુઓ ઉચ્ચ ગુણવત્તાવાળી વસ્તુઓની સરખામણીમાં સસ્તી હોય છે. જેથી ગરીબવર્ગ આવી વસ્તુઓનો વપરાશ વધુ પ્રમાણમાં કરે છે. તેથી હલકા પ્રકારની વસ્તુ જેમકે જુવારની કિંમત ઘટતાં, ગરીબવર્ગની વાસ્તવિક આવક વધે છે તેથી આ ગરીબવર્ગ જુવારની સરખામણીમાં ઘઉની ખરીદી કરવા પ્રેરાય છે. પરિણામે, જુવારની કિંમત ઘટી હોવા છતાં જુવારની માંગ વધવાને બદલે ઘટે છે.

3.5.4 ગ્રાહકોની પસંદગી : ગ્રાહક જ્યારે કોઈ ચોક્કસ પ્રકારની વસ્તુઓ માટે પોતાની ધારણાઓ બાંધી લે છે ત્યારે તેવા ગ્રાહકોનાં વલણોને કારણે તે વસ્તુઓની કિંમત વધતી હોવા છતાં માંગ ઘટાડતો નથી અથવા વસ્તુની કિંમત ઘટતી હોવા છતાં વસ્તુની માંગ વધારતો નથી. દા.ત., કોઈ એક ચોક્કસ પ્રકારની ટૂથપેસ્ટ, જૂતા વગેરે.

3.6 માંગનું વિસ્તરણ અને સંકોચન (Expansion and Contraction of Demand)

અન્ય પરિબળો યથાવત્ (સ્થિર) રહે અને વસ્તુની કિંમત ઘટતાં, વસ્તુની માંગમાં વધારો થાય તે માંગનું વિસ્તરણ અને વસ્તુની કિંમત વધતાં, વસ્તુની માંગમાં ઘટાડો થાય તે માંગનું સંકોચન કહેવાય છે. આમ, માંગનું વિસ્તરણ-સંકોચન વસ્તુની કિંમતના ફેરફારો પર આધારિત હોય છે.

વસ્તુની કિંમત રૂમાં	વસ્તુની માંગ એકમમાં	નોંધ
5	1	કિંમત વધતાં
4	2	માંગનું સંકોચન
3	3	
2	4	કિંમત ઘટતાં
1	5	માંગનું વિસ્તરણ



3.2 માંગનું વિસ્તરણ અને સંકોચન

અન્ય પરિબળો યથાવતું રહેતાં, વસ્તુની કિમતનો ઘટાડો, માંગમાં જે વધારો લાવે છે તેને માંગનું વિસ્તરણ કહે છે. અનુસૂચિમાં દર્શાવ્યા મુજબ જ્યારે વસ્તુની કિમત ₹ 3 હોય અને જો વસ્તુની કિમત ઘટીને 1 ₹ થાય, તો વુસ્તની માંગ 3 એકમથી વધીને 5 એકમ થાય છે. આકૃતિમાં મૂળ કિમત ₹ 3 એ બિંદુ 'a' દર્શાવે છે જ્યારે કિમત ઘટી ₹ 1 થતાં તે બિંદુ 'c' પર પહોંચે છે, જે બિંદુ 'a' થી 'c' માંગનું વિસ્તરણ દર્શાવે છે.

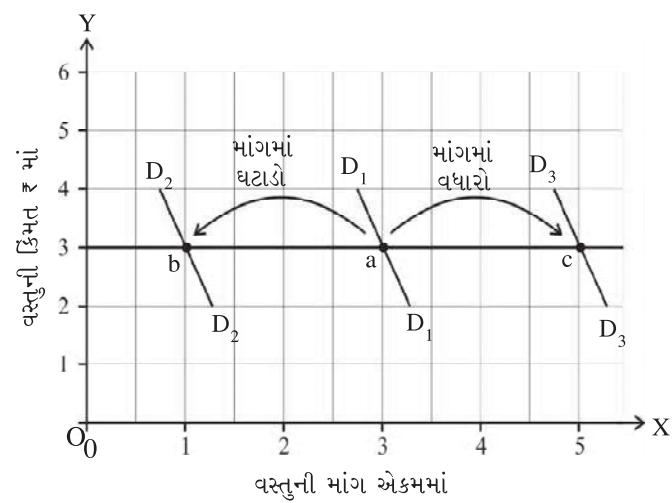
ઉપર્યુક્ત રીતે જો વસ્તુની કિમત ₹ 3 એટલે કે 'a' બિંદુથી વધીને ₹ 5 થાય, તો ગ્રાહકની માંગ 3 એકમથી ઘટીને 1 એકમ થાય છે, જે 'b' બિંદુ છે. અહીં બિંદુ 'a' થી 'b' સુધીનો ફેરફાર માંગનું સંકોચન દર્શાવે છે.

માંગનું સંકોચન અને વિસ્તરણ મૂળભૂત રીતે એક જ માંગરેખા પર જોવા મળે છે. જેમાં માંગનું વિસ્તરણ મૂળ બિંદુથી નીચે ખસતાં મળે છે ત્યારે માંગનું સંકોચન મૂળ બિંદુથી ઉપર તરફ ખસવાથી મળે છે.

3.7 માંગનો વધારો અને ઘટાડો (Increase and Decrease in Demand)

જ્યારે વસ્તુની કિમત યથાવતું (સ્થિર) રહે અને અન્ય પરિબળોના ફેરફારને કારણો વસ્તુની માંગ વધે તો તેને માંગનો વધારો અને વસ્તુની માંગ ઘટે તો તેને માંગનો ઘટાડો કહે છે. આમ, માંગમાં વધારો કે ઘટાડો અન્ય પરિબળોના ફેરફાર પર આધારિત હોય છે.

વસ્તુની કિમત ₹ માં	વસ્તુની માંગ એકમમાં	નોંધ
3	1 ↗	માંગમાં
3	2	ઘટાડો
3	3	માંગમાં
3	4	માંગમાં
3	5 ↘	વધારો



3.3 માંગનો વધારો અને ઘટાડો

વસ્તુની કિમત યથાવતું રહેતાં, અન્ય પરિબળોના ફેરફારો માંગમાં જે વધારો લાવે છે તેને માંગનો વધારો કહે છે. અનુસૂચિમાં દર્શાવ્યા મુજબ જ્યારે વસ્તુની કિમત રૂપિયા 3 સ્થિર રહે અને અન્ય પરિબળો પ્રેરિત માંગ વધીને 3 એકમથી 5 એકમ થાય તો તે માંગનો વધારો છે. આકૃતિમાં મૂળ બિંદુ 'a' માંગરેખા D_1 પર છે. પરંતુ, અન્ય પરિબળો આધારિત માંગ વધીને બિંદુ 'C' એટલે કે માંગરેખા D_3 થાય, તો તે માંગરેખાનો જમણી તરફનો સ્થાનફેર માંગનો વધારો સૂચવે છે.

ઉપર્યુક્ત રીતે જો વસ્તુની કિમત ₹ 3 સ્થિર રહે અને અન્ય પરિબળો પ્રેરિત માંગ 3 એકમ હોય જે આકૃતિમાં બિંદુ 'a' દ્વારા D_1 પર દર્શાવેલ છે. તે સ્તરથી વસ્તુની માંગ ઘટીને 'b' બિંદુ, માંગરેખા D_2 થાય તો માંગમાં થયેલ ઘટાડો માંગરેખા D_1 થી ડાબી બાજુની નવી માંગરેખા D_2 માંગરેખાનો ડાબી તરફના સ્થાનફેર પર જોવા મળે છે જે માંગમાં ઘટાડો સૂચવે છે.

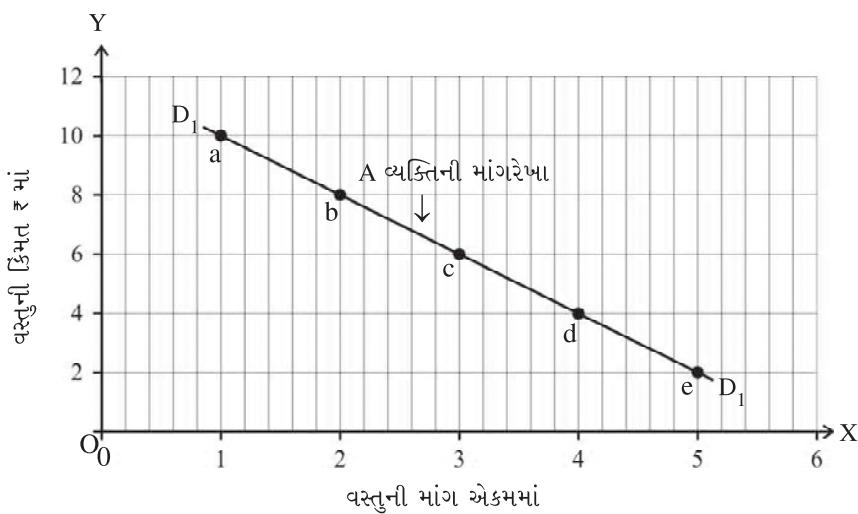
માંગનો વધારો અને ઘટાડો એકથી વધુ માંગરેખા દ્વારા જાણી શકાય છે. માંગમાં વધારો થતાં માંગરેખા મૂળ માંગરેખાથી જમણી તરફ સ્થાન બદલે છે જ્યારે માંગમાં ઘટાડો થતો માંગરેખા મૂળ માંગરેખાથી ડાબી તરફ સ્થાન બદલે છે.

3.8 વ્યક્તિગત માંગ અને બજારમાંગ (Individual Demand and Market Demand)

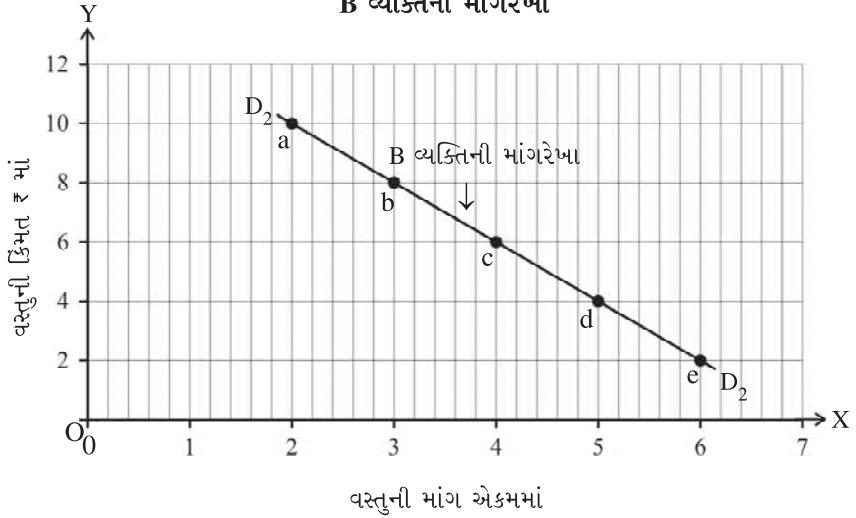
'ચોક્કસ સમય દરમિયાન કોઈ એક વ્યક્તિ (ગ્રાહક) દ્વારા બજારમાં જુદી-જુદી કિમતે થતી વસ્તુની માંગને વ્યક્તિગત માંગ કહે છે' જ્યારે બજારમાં તમામ વ્યક્તિઓ (ગ્રાહકો) દ્વારા જુદી-જુદી કિમતે થતી વસ્તુની માંગના સરવાળાને બજારમાંગ કહે છે.

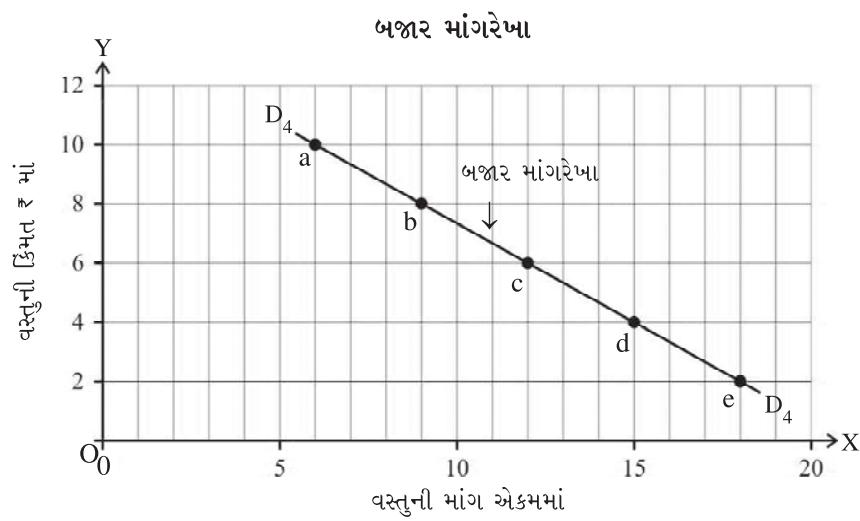
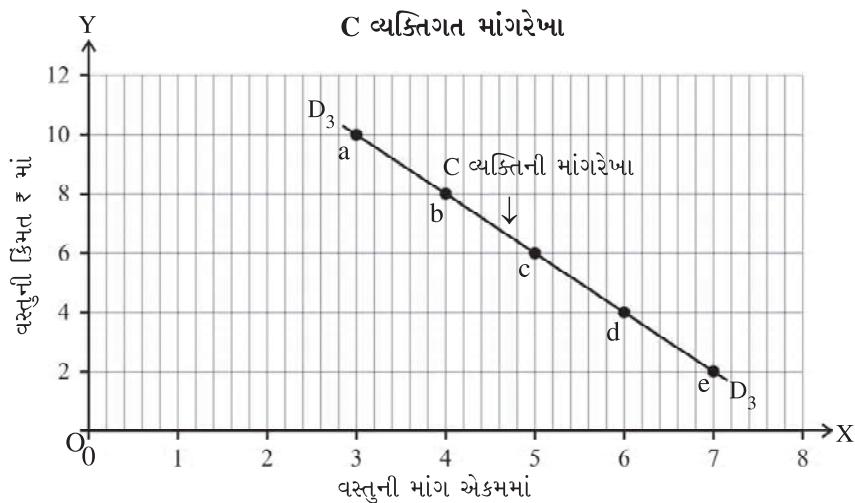
વસ્તુની કુમત ₹ માં	A વ્યક્તિની માંગ એકમોમાં	B વ્યક્તિની માંગ એકમોમાં	C વ્યક્તિની માંગ એકમોમાં	બજરમાંગ (A, B અને Cની માંગનો સરવાળો) એકમોમાં
10	1	2	3	6
8	2	3	4	9
6	3	4	5	12
4	4	5	6	15
2	5	6	7	18

A વ્યક્તિની માંગરેખા



B વ્યક્તિની માંગરેખા





3.4 વ્યક્તિગત માંગરેખા અને બજાર માંગરેખા

ઉપર્યુક્ત અનુસૂચિમાં A, B અને C વ્યક્તિની જુદી-જુદી કિંમતે માંગ રજૂ કરવામાં આવી છે. જ્યારે બજારમાંગ એટલે કે A, B, C વ્યક્તિઓની વ્યક્તિગત માંગનો સરવાળો પણ રજૂ કરવામાં આયો છે. આ અનુસૂચિ પરથી A વ્યક્તિની વ્યક્તિગત માંગરેખા, B વ્યક્તિની વ્યક્તિગત માંગરેખા અને C વ્યક્તિની વ્યક્તિગત માંગરેખાનું નિર્ધારણ જુદી-જુદી આકૃતિઓ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. આ ઉપરાંત અનુસૂચિ મુજબ કુલ માંગરેખા એટલે કે બજાર માંગરેખાનું નિર્ધારણ પણ કરવામાં આવ્યું છે.

આમ, ઉપર્યુક્ત અનુસૂચિ અને આકૃતિઓ પરથી ફિલિત થાય છે કે તમામ માંગરેખાઓ જેવી કે A વ્યક્તિની, B વ્યક્તિની, C વ્યક્તિની અને બજાર માંગરેખા ઝાંશાળા ધરાવે છે. આ તમામ માંગરેખાઓમાં જે-તે વ્યક્તિએ કરેલ માંગ અનુસાર ટાળમાં ફેરફાર જોવા મળે છે પણ એક બાબત સર્વસામાન્ય રીતે તરી આવે છે કે માંગરેખાને ઝાંશ ટાળ હોય છે.

3.9 માંગની સાપેક્ષતા (Elasticity of Demand)

માંગ ઉપર અસર કરનારાં પરિબળોમાં ફેરફાર થવાથી માંગમાં થતો ફેરફાર માંગની સાપેક્ષતા દર્શાવે છે. માંગ આધારિત પરિબળ છે. સ્વતંત્ર પરિબળ નથી. વ્યક્તિની વસ્તુ અંગેની પસંદગી, આવક, કિંમત પર વ્યક્તિની માંગનો આધાર હોય છે અને આ પરિબળો પર તેના આધારના પ્રમાણમાપને તેની સાપેક્ષતા કહેવામાં આવે છે.

3.10 માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતા (Price Elasticity of Demand)

માંગના નિયમ પ્રમાણે અન્ય પરિબળો યથાવતું રહેતાં કિંમતમાં ઘટાડો થતાં માંગ વિસ્તરણ છે. કિંમતમાં વધારો થતાં માંગ સંકોચન છે. આમ, કિંમત અને માંગ વચ્ચે વ્યસ્ત સંબંધ છે એવું માંગનો નિયમ સમજૂતી માંગનો નિયમ આપતો નથી. તેથી વસ્તુની કિંમતમાં થયેલ ફેરફારને પરિણામે વસ્તુની માંગમાં જે ફેરફાર થાય છે તે અંગેની સમજૂતી માંગની મૂલ્ય સાપેક્ષતા આપે છે.

3.10.1 માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતાનો અર્થ : માંગની મૂલ્ય-સાપેક્ષતા, કોઈ પણ વस્તુની કિમત અને માંગ વચ્ચેનો પ્રમાણાત્મક સંબંધને દર્શાવે છે. જેને ઉદાહરણની મદદ વડે સૂત્ર દ્વારા નીચે મુજબ દર્શાવી શકાય :

$$\text{માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતા} = \frac{\text{માંગમાં ટકાવારી ફેરફાર}}{\text{કિમતમાં ટકાવારી ફેરફાર}}$$

દા.ત., 'X' નામની વસ્તુની કિમતમાં 1 % ઘટાડો થતાં માંગમાં 5 % વધારો થયો છે.

તેને સૂત્ર મુજબ,

$$\begin{aligned}\epsilon_p &= \frac{X \text{ વસ્તુની માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}{X \text{ વસ્તુની કિમતમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}} (\epsilon_p = \text{Price Elasticity of Demand}) \\ &= \frac{5 \text{ ટકાનો ફેરફાર}}{1 \text{ ટકાનો ફેરફાર}} = \frac{5}{1} \\ &= |5|\end{aligned}$$

નોંધ : માંગની મૂલ્ય-સાપેક્ષતા શુદ્ધ આંકમાં વ્યક્ત થાય છે એટલે કે તેની પાછળ ટકા, રૂપિયા, ડિગ્રા, લિટર, મીટર જેવું કોઈ એકમ લખાતું નથી.

માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતાની વ્યાખ્યા : માંગની મૂલ્ય-સાપેક્ષતાની વ્યાખ્યાઓ નીચે મુજબ છે :

પ્રો. માર્શિલ માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતાની સમજૂતીમાં જણાવે છે કે, 'વસ્તુની માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતા વધારે કે ઓછી અનો આધાર કિમતના ઘટાડાને પરિણામે માંગમાં થતો વધારો મોટો છે કે નાનો છે અને કિમતના વધારાને પરિણામે માંગમાં થતો ઘટાડો મોટો છે કે નાનો અની ઉપર રહે છે.'

3.11 માંગની મૂલ્ય-સાપેક્ષતાના પ્રકારો (Degrees of Price Elasticity of Demand)

વસ્તુની કિમતમાં ફેરફાર થતાં વસ્તુની માંગમાં કયા દરે ફેરફાર થાય છે તેના આધારે માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતાના પાંચ પ્રકાર પાડવામાં આવે છે, જે નીચે મુજબ છે :

(1) સંપૂર્ણ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = \infty$)

(2) સંપૂર્ણ મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = 0$)

(3) એકમ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = 1$)

(4) મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p > 1$)

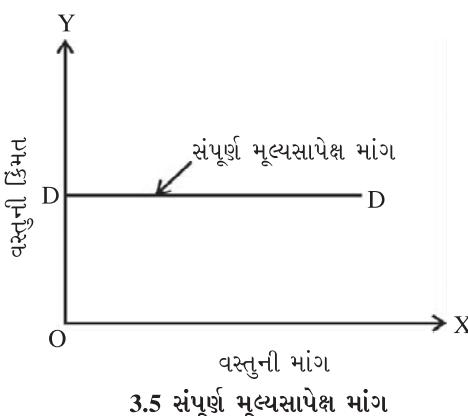
(5) મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p < 1$)

3.11.1 સંપૂર્ણ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = \infty$) : જ્યારે વસ્તુની કિમતમાં અન્યાન્ય નજીવો ફેરફાર તેની માંગમાં અમર્યાદિત ફેરફાર લાવે ત્યારે વસ્તુ માટેની માંગમાં અમાપ (અનંત) ફેરફાર થાય છે. તેને સંપૂર્ણ મૂલ્ય-સાપેક્ષ માંગ કહે છે. દા.ત., 'T' વસ્તુની કિમતમાં 1 ટકાનો ઘટાડો થતાં તેની માંગમાં સતત વધારો થાય (અનંત ગણો વધારો થાય), તો આવી માંગનો આંક અમાપ (અનંત = ∞) આવે છે.

સૂત્ર મુજબ,

$$\epsilon_p = \frac{\text{માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}{\text{કિમતમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}$$

$$\frac{\alpha}{1} = \infty \quad (\text{અનંત})$$



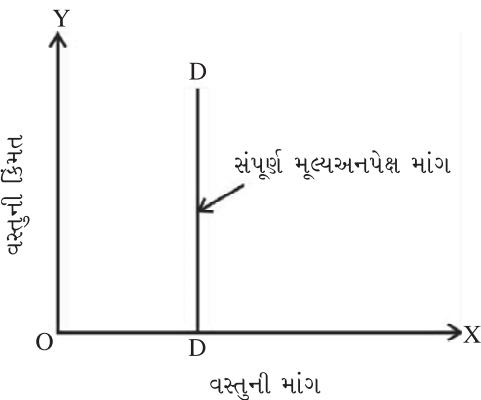
આવા પ્રકારની માંગનું વાસ્તવમાં અસ્તિત્વ જોવા મળતું નથી, પરંતુ અર્થશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતોમાં પૂર્ણ હરીફાઈની સમજૂતી આપવામાં આ જ્યાલ ઉપયોગી છે.

આકૃતિમાં 'DD' માંગરેખા છે જે આરી ધરીને સમાંતર છે. તે દર્શાવે છે કે પ્રવર્તમાન બજારકિમતે વસ્તુની માંગ અનંત (અમર્યાદિત) છે.

3.11.2 સંપૂર્ણ મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = 0$) : જ્યારે વસ્તુની કિમતમાં ગમે તેટલો ફેરફાર થાય પણ, વસ્તુની માંગ સ્થિર રહેવા પામે તો તેવી વસ્તુની માંગને સંપૂર્ણ મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ કહે છે. દા.ત., ‘K’ વસ્તુની કિમતમાં 10 ટકાનો વધારો થાય અને તેને પરિણામે ‘K’ વસ્તુની માંગમાં કોઈ ફેરફાર ન થાય તો તેવી વસ્તુની માંગને સંપૂર્ણ મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ કહે છે.

સૂત્ર મુજબ,

$$\begin{aligned}\epsilon_p &= \frac{\text{માંગમાં થતો ટકાવારી}{\text{કિમતમાં થતો ટકાવારી} \times 100 \\ &= \frac{0 \text{ ટકાનો ફેરફાર}}{10 \text{ ટકાનો વધારો}} = 0 (\text{શૂન્ય})\end{aligned}$$



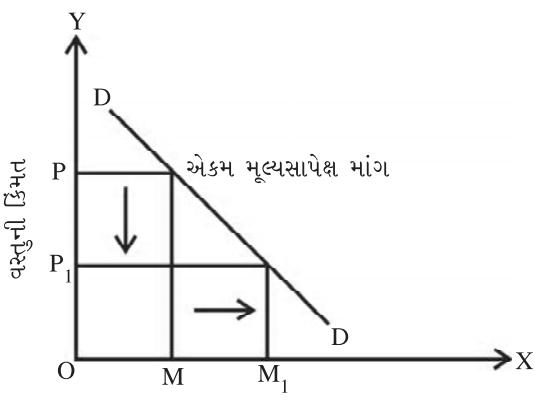
3.6 સંપૂર્ણ મૂલ્ય અનપેક્ષ માંગ

3.11.3 એકમ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p = 1$) : જ્યારે કિમતના ટકાવારી ફેરફારો અને માંગના ટકાવારી ફેરફાર સરખા હોય ત્યારે માંગ સપ્રમાણ મૂલ્યસાપેક્ષ છે તેમ કહેવાય છે. જેને એકમ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ પણ કહે છે. દા.ત., ‘S’ વસ્તુની કિમતમાં 5 % ઘટાડો થાય અને તેથી વસ્તુની માંગમાં 5 ટકાનો વધારો થાય, તો તેવી વસ્તુની માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતા એક છે તેમ કહેવાય.

સૂત્ર મુજબ,

$$\begin{aligned}\epsilon_p &= \frac{\text{માંગમાં થતો ટકાવારી} \times 100}{\text{કિમતમાં થતો ટકાવારી} \times 100 \\ &= \frac{5 \text{ ટકાનો વધારો}}{5 \text{ ટકાનો ઘટાડો}} = |1|\end{aligned}$$

વસ્તુની કિમતમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર અને વસ્તુની માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર સરખો થતો હોવાથી વસ્તુની માંગ એકમ મૂલ્યસાપેક્ષ છે તેમ કહેવાય.



3.7 એકમ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ

સંપૂર્ણ મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગનો આંક હંમેશાં શૂન્ય હોય છે. આકૃતિમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે ‘DD’ માંગરેખા Y ધરીને સમાંતર છે, જે દર્શાવે છે કે વસ્તુની કિમતમાં ગમે તે પ્રમાણનો ફેરફાર માંગમાં ફેરફાર લાવી શકતો નથી. એનો અર્થ એમ થાય કે વસ્તુની માંગ સ્થિર રહે છે. આ પ્રકારની વસ્તુની માંગને સંપૂર્ણ મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ કહે છે.

આકૃતિમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે વસ્તુની

કિમત PP_1 જેટલો ઘટાડો થાય છે જેથી વસ્તુની માંગમાં MM_1 જેટલો વધારો થાય છે. જ્યાં PP_1 કિમતનો ફેરફાર અને MM_1 માંગનો ફેરફાર એકસરખા પરંતુ વિરુદ્ધ દિશાના હોવાથી આવી વસ્તુની માંગ એકમ મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ છે તેમ કહેવામાં આવે છે.

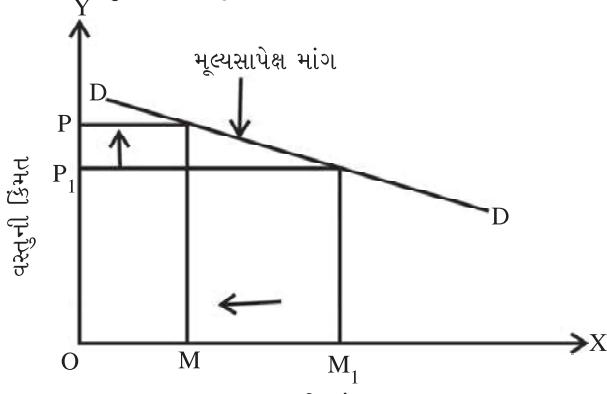
3.11.4 મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p > 1$) : વસ્તુની કિમતના ટકાવારી ફેરફાર કરતાં વસ્તુની માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર વધુ હોય તો તેવી વસ્તુની માંગને મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ કહે છે. દા.ત., ‘R’ વસ્તુની કિમતમાં 10 ટકાનો વધારો થાય અને તેને પરિણામે વસ્તુની માંગમાં 30 % ઘટાડો થાય, તો તેવી વસ્તુની માંગ મૂલ્યસાપેક્ષ છે તેમ કહેવાય.

સૂત્ર મુજબ,

$$\epsilon_p = \frac{\text{માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}{\text{કિમતમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}$$

$$= \frac{30 \text{ ટકાનો ઘટાડો}}{10 \text{ ટકાનો વધારો}} = |3|$$

માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતાનો આંક ત્રણ છે જે દર્શાવે છે કે વસ્તુની કિમતમાં થતા ફેરફાર કરતાં વસ્તુની માંગમાં થતો ફેરફાર વધુ છે. આમ, વસ્તુની માંગ મૂલ્યસાપેક્ષ છે.



3.8 મૂલ્યસાપેક્ષ માંગ (વધુ)

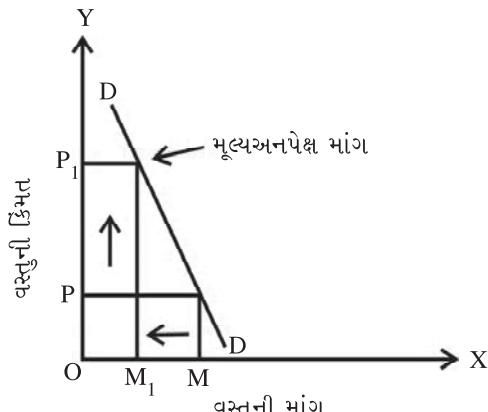
3.11.5 મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ ($\epsilon_p < 1$) : વસ્તુની કિમતના ટકાવારી ફેરફાર કરતાં વસ્તુની માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર ઓછો હોય તો તેવી વસ્તુની માંગને મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ કહે છે. દા.ત., ‘G’ વસ્તુની કિમતમાં 20 % વધારો થાય અને તેના પરિણામે વસ્તુની માંગમાં ફક્ત 5 % ઘટાડો થાય તો તેવી વસ્તુની માંગ મૂલ્યઅનપેક્ષ છે તેમ કહેવાય.

સૂત્ર મુજબ,

$$\epsilon_p = \frac{\text{માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}{\text{કિમતમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}$$

$$= \frac{5 \text{ ટકાનો ઘટાડો}}{20 \text{ ટકાનો વધારો} } = \frac{-1}{4} |0.25|$$

માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતાનો આંક ઓકથી ઓછો આવે ત્યારે તે વસ્તુની માંગ મૂલ્યઅનપેક્ષ કહેવાય.



3.9 મૂલ્યઅનપેક્ષ માંગ (ઓછી)

આકૃતિમાં P_1P જે ટલો વસ્તુની કિમતનો વધારો થવાથી વસ્તુની માંગમાં M_1M જે ટલું સંકોચન થાય છે. અહીં વસ્તુની કિમતમાં થયેલ વધારા કરતાં માંગમાં થતું સંકોચન વધુ છે. સામાન્ય રીતે મોજશોખ, મનોરંજન અને આરામદાયક વસ્તુઓની માંગ મૂલ્યસાપેક્ષ હોય છે. દા.ત., ટેલિવિઝન, કાર વગેરે.

3.12 માંગની આવક સાપેક્ષતા (Income Elasticity of Demand)

જેમ માંગની મૂલ્યસાપેક્ષતામાં કારણ વસ્તુની કિંમત છે તેમ માંગની આવક સાપેક્ષતામાં કારણ ગ્રાહકરૂપ વ્યક્તિની આવક છે, એટલે કે માંગની આવક સાપેક્ષતાનો ઉપયોગ વ્યક્તિની આવકમાં થતા વધારા કે ઘટાડા સાથે માંગમાં થયેલા વધારા કે ઘટાડા માપવા માટે થાય છે.

3.12.1 માંગની આવક સાપેક્ષતાનો અર્થ : ‘વ્યક્તિની આવકના ટકાવારી ફેરફાર અને માંગમાં થતાં ટકાવારી ફેરફારના ગુણોત્તરનું માપ તે વસ્તુની માંગની આવક સાપેક્ષતા કહેવાય છે.’ ગ્રાહકરૂપ વ્યક્તિની આવકમાં થતા ફેરફાર વડે વસ્તુની માંગમાં થતા ફેરફારને ભાગતાં આવક સાપેક્ષતાનું માપ રજૂ થાય છે. જેને સૂત્રના રૂપમાં નીચે મુજબ દર્શાવી શકાય :

$$\text{માંગની આવક સાપેક્ષતા } (E_y) = \frac{\text{વસ્તુની માંગમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}{\text{વ્યક્તિની આવકમાં થતો ટકાવારી ફેરફાર}}$$

3.13 માંગની આવક સાપેક્ષતાના પ્રકારો (Degrees of Income Elasticity of Demand)

માંગની આવક સાપેક્ષતાના મુખ્ય પ્રકારો ત્રણ છે જે નીચે મુજબ છે :

3.13.1 હકારાત્મક (ધન) આવક સાપેક્ષ માંગ : ગ્રાહકરૂપ વ્યક્તિની આવકમાં વધારો થતાં વસ્તુની માંગમાં વધારો થાય અથવા આવકમાં ઘટાડો થતાં વસ્તુની માંગમાં ઘટાડો થાય તો તેવી વસ્તુની માંગ હકારાત્મક (ધન) આવક સાપેક્ષ માંગ કહે છે.

વાસ્તવમાં, હકારાત્મક (ધન) આવક સાપેક્ષ માંગમાં ત્રણ ભાગ પડે છે જે નીચે મુજબ છે :

(A) એકમ આવક સાપેક્ષ માંગ ($E_y = 1$) : વ્યક્તિની આવકમાં થતો ફેરફાર અને વસ્તુની માંગમાં થતો ફેરફાર એકસમાન હોય તો તેવી વસ્તુની માંગને એકમ આવક સાપેક્ષ માંગ કહે છે.

(B) એકમથી વધુ આવક સાપેક્ષ માંગ ($E_y > 1$) : વ્યક્તિની આવકમાં થતો ફેરફાર એ વસ્તુની માંગમાં થતા ફેરફાર કરતાં ઓછો હોય તો તેવી વસ્તુની માંગને એકમથી વધુ આવક સાપેક્ષ માંગ કહે છે.

(C) એકમથી ઓછી આવક સાપેક્ષ માંગ ($E_y < 1$) : વ્યક્તિની આવકમાં થતો ફેરફાર એ વસ્તુની માંગમાં થતા ફેરફાર કરતાં વધુ હોય તો તેવી વસ્તુની માંગને એકમથી ઓછી આવક સાપેક્ષ માંગ કહે છે.

3.13.2 નકારાત્મક (ऋણ) આવક સાપેક્ષ માંગ : ગ્રાહકરૂપ વ્યક્તિની આવકમાં વધારો થતાં વસ્તુની માંગ ઘટે અથવા વ્યક્તિની આવકમાં ઘટાડો થતાં વસ્તુની માંગ વધે તો તેવી વસ્તુની માંગ નકારાત્મક (ऋણ) આવક સાપેક્ષ માંગ કહેવાય છે. સામાન્ય રીતે વસ્તુઓ હલકા પ્રકારની (નિભન ગુણવત્તાની) હોય તો આવક-અસર નકારાત્મક હોય છે. આ જ્યાલ પ્રો. સર રોબર્ટ ગીફન નામના વ્યક્તિએ રજૂ કર્યો હોવાથી આવી વસ્તુઓને ગીફન વસ્તુઓ પણ કહે છે. ઉદાહરણ : બાજરી, કોદરી, બરછટ કાપડ, પામોલિન તેલ, વનસ્પતિ ધી વગેરે.

3.13.3 શૂન્ય આવક સાપેક્ષ માંગ : ગ્રાહકરૂપ વ્યક્તિની આવકમાં ફેરફાર થાય પરંતુ, વસ્તુની માંગમાં ફેરફાર ન થાય તો તેવી વસ્તુની માંગ શૂન્ય આવક સાપેક્ષ માંગ કહેવાય છે. સામાન્ય રીતે ખૂબ જ સસ્તી વસ્તુઓની માંગ શૂન્ય આવક સાપેક્ષ માંગ હોય છે. ઉદાહરણ : મીઠું, પોસ્ટકાર્ડ, ટાંકણી, દીવાસણી, સ્ટેપલર પિન વગેરે.

3.14 માંગની પ્રતિમૂલ્ય સાપેક્ષતા (Cross Elasticity of Demand)

સામાન્ય રીતે વસ્તુઓ એકબીજા સાથે બે પ્રકારના સંબંધમાં જોડાયેલી હોય છે : (1) અવેજી વસ્તુ (2) પૂરક વસ્તુ.

અવેજી વસ્તુ : જ્યારે વસ્તુઓ વૈકળ્યિક હોય તો તેવી વસ્તુઓ અવેજી વસ્તુ કહેવાય છે. સામાન્ય રીતે એક વસ્તુના બદલામાં બીજી વસ્તુ ઉપયોગમાં લઈ શકતી હોય તો તેવી વસ્તુઓને અવેજી વસ્તુ કહે છે.

પૂરક વસ્તુ : જ્યારે વસ્તુઓ એકબીજા સાથે અભિન્ન રીતે જોડાયેલી હોય એટલે કે વસ્તુઓની માંગ સંયુક્ત રીતે થતી હોય તેવી વસ્તુને પૂરક વસ્તુ કહે છે. સામાન્ય રીતે એક વસ્તુના વપરાશ માટે બીજી વસ્તુનો વપરાશ આવશ્યક હોય, તો તેવી વસ્તુઓને પૂરક વસ્તુ કહે છે.

જ્યારે એક વસ્તુની કિંમતમાં ફેરફાર થતાં બીજી વસ્તુની (અવેજી કે પૂરક વસ્તુ) માંગ પર તેની અસર થાય છે ત્યારે તે અસરનું માપ જાણવા માટે માંગની પ્રતિ મૂલ્યસાપેક્ષતાનો ઉપયોગ થાય છે. આમ, માંગની પ્રતિ મૂલ્યસાપેક્ષતા એટલે એક વસ્તુની